Euroopan unionin
virallinen lehti

L 58

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

59. vuosikerta

4. maaliskuuta 2016

Sisältö

II *Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

★ **Neuvoston asetus (EU) 2016/300, annettu 29 päivänä helmikuuta 2016, EU:n korkean tason julkisen viran haltijoiden palkkajärjestelyistä** 1

★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2016/301, annettu 30 päivänä marraskuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY täydentämisestä esitteen hyväksymistä ja julkistamista ja mainontaan liittyvien ilmoitusten levittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla sekä komission asetuksen (EY) N:o 809/2004 muuttamisesta** [1] 13

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/302, annettu 25 päivänä helmikuuta 2016, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön** 21

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/303, annettu 1 päivänä maaliskuuta 2016, nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (Pane Toscano (SAN))** 24

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/304, annettu 2 päivänä maaliskuuta 2016, nimityksen kirjaamisesta aitojen perinteisten tuotteiden rekisteriin [Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (APT)]** 28

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/305, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2016, asetuksen (EU) N:o 37/2010 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse gentamysiinistä** [1] 35

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/306, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Korean tasavallasta ja Malesiasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitososien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1283/2014 muuttamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun seurauksena** 38

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/307, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2016, tiettyihin al-Qaida-verkostoa lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 243. kerran** 45

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/308, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2016, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 48

PÄÄTÖKSET

★ **Komission delegoitu päätös (EU) 2016/309, annettu 26 päivänä marraskuuta 2015, Bermudassa voimassa olevan, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevan valvontajärjestelyn vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY säädetyn järjestelyn kanssa ja komission delegoidun päätöksen (EU) 2015/2290 muuttamisesta** 50

★ **Komission delegoitu päätös (EU) 2016/310, annettu 26 päivänä marraskuuta 2015, Japanissa voimassa olevan, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY säädetyn järjestelyn kanssa** 55

II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/300,

annettu 29 päivänä helmikuuta 2016,

EU:n korkean tason julkisen viran haltijoiden palkkajärjestelyistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 243 artiklan ja 286 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) EU:n korkean tason julkisen viran haltijoiden, jäljempänä 'julkisen viran haltijat', mukaan lukien Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ([1]), komission puheenjohtajan ja sen jäsenten ([2]), unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ([3]), Euroopan unionin tuomioistuimen presidenttien, tuomareiden, julkisasiamiesten ja kirjaajien ([4]), tilintarkastustuomioistuimen presidentin ja jäsenten ([5]) sekä neuvoston pääsihteerin ([6]) palkkojen, korvausten ja eläkkeiden samoin kuin palkkaa vastaavien korvausten vahvistaminen on neuvoston tehtävä.

(2) On asianmukaista, että julkisen viran haltijoiden palkat ja muut edut vastaavat heidän vaativia tehtäviään, ja näin ollen nämä palkat ja muut edut voivat poiketa Euroopan unionin virkamiesten henkilöstösäännöissä, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', tarkoitetuista palkoista ja eduista.

(3) Eräät julkisen viran haltijoiden nykyisten palkkojen ja etujen mukautukset ovat kuitenkin aiheellisia, jotta palkat ja edut heijastaisivat unionin institutionaalista kehitystä ja jotta palkkojen rakennetta nykyaikaistettaisiin, erityisesti ottamalla tarvittaessa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU, Euratom) N:o 1023/2013 ([7]), jäljempänä 'henkilöstösäännöt', säädetyt muutokset. Henkilöstösääntöjen uudistusten vuoksi asetukseen N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom on tehtävä useita muutoksia. Vastaavasti myös asetusta (ETY, Euratom, EHTY) N:o 2290/77 ([8]) on päivitettävä, jotta siinä otettaisiin huomioon henkilöstösääntöjen uudistukset. Koska sekä asetukseen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 2290/77 että asetukseen N:o 422/67/ETY,

([1]) Neuvoston päätös 2009/909/EU, tehty 1 päivänä joulukuuta 2009, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan palvelussuhteen ehdoista (EUVL L 322, 9.12.2009, s. 35).
([2]) Neuvoston asetus N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1967, komission puheenjohtajan ja jäsenten, unionin tuomioistuimen presidentin, tuomarien, julkisasiamiesten ja kirjaajan, unionin yleisen tuomioistuimen presidentin, jäsenten ja kirjaajan sekä Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen presidentin, jäsenten ja kirjaajan palkkajärjestelystä (EYVL L 187, 8.8.1967, s. 1).
([3]) Neuvoston päätös 2009/910/EU, tehty 1 päivänä joulukuuta 2009, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan palvelussuhteen ehdoista (EUVL L 322, 9.12.2009, s. 36).
([4]) Ks. edellä alaviite 2.
([5]) Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 2290/77, annettu 18 päivänä lokakuuta 1977, tilintarkastustuomioistuimen jäsenten palkkajärjestelyistä (EYVL L 268, 20.10.1977, s. 1).
([6]) Neuvoston päätös 2009/912/EU, tehty 1 päivänä joulukuuta 2009, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin palvelussuhteen ehdoista (EUVL L 322, 9.12.2009, s. 38).
([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1023/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 15).
([8]) Ks. edellä alaviite 5.

N:o 5/67/Euratom, joilla säännellään erilaisten julkisen viran haltijoiden palkkoja, on tehtävä merkittäviä muutoksia, on selkeyden, avoimuuden ja hyvän lainsäädäntökäytännön vuoksi aiheellista yhdistää nämä kaksi asetusta.

(4) Jotta voidaan säilyttää tasapaino EU:n henkilöstön ja julkisen viran haltijoiden palkkajärjestelyjen välillä, asetuksen olisi sisällettävä toimenpiteitä julkisen viran haltijoiden kohtelun yhdenmukaistamiseksi EU:n henkilöstön kohtelun kanssa tilanteissa, joissa jälkimmäinen on hyötynyt palkkarakenteen nykyaikaistamisesta, myös virkasuhteen päätyttyä, esimerkiksi korvausten automaattisen päivittymisen ja mahdollisen yhteiseen sairausvakuutusjärjestelmään liittymisen vuoksi.

(5) Lisäksi on aiheellista mukauttaa eläkkeen vuotuinen karttumisprosentti ja eläkeikä henkilöstösääntöjen muutosten mukaisesti ja määrittää sovellettava karttumisprosentti henkilöstösääntöjen perusteella niihin myöhemmin tehtävien muutosten automaattisen mukauttamisen varmistamiseksi.

(6) Muilla muutoksilla olisi varmistettava, että entisillä julkisen viran haltijoilla on oikeus saada kuukausittaista siirtymäkorvausta suoraan palvelusajan kestoa vastaavalta ajalta. Siirtymäkorvauksen kesto ei kuitenkaan saisi olla vähemmän kuin kuusi kuukautta tai enemmän kuin kaksi vuotta, kun lähtökohtana pidetään sitä, että julkisen viran haltijoille myönnettävän siirtymäkorvauksen tarkoituksena on varmistaa välittömästi virkasuhteen päättymistä seuraavaksi rajoitetuksi ajaksi tietty taloudellinen turva siihen saakka, kunnes entiset viranhaltijat aloittavat uuden ansiotyön, jonka palkkataso vastaa aiempaa, tai kunnes heillä on jokin toinen tulonlähde, kuten eläke.

(7) On lisäksi aiheellista mukauttaa tehtävien alkaessa ja niiden päättyessä maksettavat korvaukset ja kulukorvaukset vastaamaan henkilöstösääntöjen mukaisesti virkamiehille ja muulle henkilöstölle maksettavia korvauksia ja tarvittaessa lisätä samalla joustoa etenkin muuttokulujen korvaamisen osalta siten, että korvauksissa otetaan huomioon julkisen viran haltijoiden edustustehtävät.

(8) On tarpeellista yhdenmukaistaa nykyisten ja entisten julkisen viran haltijoiden sairausvakuutuksen ehdot virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön henkilöstösääntöjen 72 ja 73 artiklan nojalla sovellettavien vakuutusehtojen kanssa.

(9) Samoista syistä koska tällä asetuksella vahvistettujen sääntöjen olisi korvattava asetuksella N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom, asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 2290/77, päätöksillä 2009/909/EU, 2009/910/EU ja 2009/912/EU, lukuun ottamatta sen 5 artiklaa, annetut säännöt, mainitut säädökset olisi kumottava, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden soveltamista edelleen kaikkiin julkisiin viran haltijoihin, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa mainittua säädöstä ja joiden virkasuhde on voimassa tai päättynyt ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin EU:n korkean tason julkisen viran haltijoihin, jäljempänä 'julkisen viran haltijat':

a) Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja;

b) Euroopan komission puheenjohtaja ja jäsenet sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja;

c) Euroopan unionin tuomioistuimen presidentti, jäsenet ja kirjaaja, mukaan lukien unionin yleisen tuomioistuimen ja erityistuomioistuinten presidentit, jäsenet ja kirjaajat;

d) neuvoston pääsihteeri;

e) tilintarkastustuomioistuimen presidentti ja jäsenet.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin julkisen viran haltijoihin, jotka on nimitetty tai nimitetty uudelleen tehtävään 4 päivän maaliskuuta 2016 jälkeen.

3. Tätä asetusta sovellettaessa muut parisuhteet kuin avioliitto rinnastetaan avioliittoon edellyttäen, että kaikki henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa luetellut edellytykset täyttyvät. Julkisen viran haltijan tai entisen julkisen viran haltijan avopuoliso rinnastetaan sairausvakuutusjärjestelmässä aviopuolisoon, jos mainitun artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

II LUKU

PALKKA

2 artikla

Palkat

Julkisen viran haltijoilla on tehtäviensä alkamispäivästä sen kuukauden loppuun, jonka aikana heidän tehtävänsä päättyvät, oikeus peruspalkkaan, joka saadaan soveltamalla seuraavia prosentteja palkkaluokan 16 kolmatta ikälisää saavan Euroopan unionin virkamiehen peruspalkkaan:

Palkka						
Toimielimet	Puheenjohtaja /presidentti	Varapuheenjohtaja /varapresidentti	Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja	Jäsen	Kirjaaja	Pääsihteeri
Eurooppa-neuvosto	138 %					
Neuvosto						100 %
Euroopan komissio	138 %	125 %	130 %	112,5 %		
Unionin tuomioistuin	138 %	125 %		112,5 %	101 %	
Yleinen tuomioistuin	112,5 %	108 %		104 %	95 %	
Erityistuomioistuimet	104 %			100 %	90 %	
Tilintarkastustuomioistuin	115 %			108 %		

3 artikla

Unionille maksettava vero – yhteisvastuumaksu

1. Julkisen viran haltijoihin sovelletaan neuvoston asetusta (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68 ([9]).

([9]) Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 8).

2. Julkisen viran haltijoihin sovelletaan soveltuvin osin henkilöstösääntöjen 66 a artiklaa.

III LUKU

KORVAUKSET

4 artikla

Asettautumis- ja uudelleenasettautumiskorvaukset – muutto- ja matkakulut

Julkisen viran haltijoilla on oikeus saada:

a) asettautumiskorvaus tehtävien alkaessa henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 5 artiklassa säädetyin edellytyksin, joita sovelletaan soveltuvin osin;

b) uudelleenasettautumiskorvaus tehtävien päättyessä Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 24 artiklan 2 kohdassa säädetyin edellytyksin, joita sovelletaan soveltuvin osin;

c) korvaus heille itselleen ja heidän perheenjäsenilleen aiheutuneista matkakuluista;

sekä

d) korvaus niistä kuluista, jotka aiheutuvat heidän henkilökohtaisen omaisuutensa muuttamisesta, mukaan lukien tavanomaisten riskien kuten varkaus, särkyminen ja tulipalo, varalle otettujen vakuutusten aiheuttamat kulut, sen toimielimen virkamiehille vahvistettuun enimmäismäärään saakka, johon julkisen viran haltija nimitetään, henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 9 artiklan mukaisesti. Toimielimet voivat määrätä poikkeuksista todellisten muuttokulujen korvaamiseksi laskujen esittämisen perusteella; kulut eivät kuitenkaan missään tapauksessa saa ylittää asianomaisen toimielimen henkilöstölleen asettamaa enimmäismäärää yli 50 prosentilla.

Uudeksi toimikaudeksi nimettäessä julkisen viran haltijoilla ei ole oikeutta mihinkään edellä mainituista korvauksista. Oikeutta korvauksiin ei ole myöskään, kun heidät nimitetään julkisen viran haltijoiksi tai valitaan jäseneksi muuhun unionin toimielimeen, jos tällä toimielimellä on kotipaikka kaupungissa, jossa viranhaltijoiden edellytettiin aiempien tehtäviensä vuoksi asuvan, ja jos he eivät ennen tätä uutta nimitystä tai valintaa ole vielä vaihtaneet asuinpaikkaa.

5 artikla

Asuntokorvaus

Julkisen viran haltijat ovat tehtäviensä alkamispäivästä sen kuukauden loppuun, jonka aikana heidän tehtävänsä päättyvät, oikeutettuja asuntokorvaukseen, joka on 15 prosenttia peruspalkasta.

6 artikla

Perhelisät

Julkisen viran haltijat ovat oikeutettuja tehtäviensä alkamispäivästä sen kuukauden loppuun, jonka aikana heidän tehtävänsä päättyvät, perhelisiin, jotka vahvistetaan vastaavasti henkilöstösääntöjen 67 artiklan ja liitteessä VII olevan 1–3 artiklan mukaan.

7 artikla

Edustuskorvaus

Julkisen viran haltijat saavat kuukausittaisen euromääräisen edustuskorvauksen jäljempänä olevan taulukon mukaisesti:

Toimielin	Puheenjohtaja / presidentti	Varapuheenjohtaja / varapresidentti	Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja	Jäsen	Kirjaaja
Eurooppa-neuvosto	1 418,07				
Euroopan komissio	1 418,07	911,38	911,38	607,71	
Unionin tuomioistuin	1 418,07	911,38		607,71	554,17
Yleinen tuomioistuin	607,71	573,98		554,17	471,37
Erityistuomioistuimet	554			500	400

8 artikla

Kulukorvaus

Euroopan unionin tuomioistuimen jaostojen puheenjohtajat ja ensimmäinen julkisasiamies saavat 4–7 artiklassa säädettyjen korvausten lisäksi toimikautensa ajan kuukausittaisen euromääräisen kulukorvauksen jäljempänä olevan taulukon mukaisesti:

Kulukorvaus		
Unionin tuomioistuin	Yleinen tuomioistuin	Erityistuomioistuimet
Puheenjohtajat ja ensimmäinen julkisasiamies	Puheenjohtajat	Puheenjohtajat
810,74	739,47	500

9 artikla

Virkamatkakulut

Julkisen viran haltijat, joilta edellytetään tehtäviensä hoitamisen yhteydessä matkustamista toimielimensä kotipaikan ulkopuolelle, saavat:

a) korvauksen matkakuluista;

b) korvauksen hotellikuluista (ainoastaan huone, palvelu ja verot);

c) jokaiselta täydeltä matkapäivältä päivärahan, joka on 105 prosenttia henkilöstösääntöjen mukaisesta päivärahasta.

10 artikla

Siirtymäkorvaus

1. Tehtäviensä päättymistä seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen julkisen viran haltija saa kuukausittaisen siirtymäkorvauksen. Kuukausittaista siirtymäkorvausta on oikeus saada palvelusajan kestoa vastaavan ajan. Tämä kesto ei saa kuitenkaan olla vähemmän kuin kuusi kuukautta tai enemmän kuin kaksi vuotta.

Korvauksen määrä vahvistetaan sen peruspalkan perusteella, jota julkisen viran haltija sai tehtäviensä päättyessä, ja se on seuraava:

— 40 %, jos palvelusaika oli enintään kaksi vuotta;

— 45 %, jos palvelusaika oli pidempi kuin kaksi mutta ei enempää kuin kolme vuotta;

— 50 %, jos palvelusaika oli pidempi kuin kolme mutta ei enempää kuin viisi vuotta;

— 55 %, jos palvelusaika oli pidempi kuin viisi mutta ei enempää kuin kymmenen vuotta;

— 60 %, jos palvelusaika oli pidempi kuin kymmenen mutta ei enempää kuin viisitoista vuotta;

— 65 %, jos palvelusaika oli yli viisitoista vuotta.

2. Oikeus siirtymäkorvaukseen päättyy, jos entinen julkisen viran haltija nimitetään uuteen tehtävään johonkin unionin toimielimeen, valitaan Euroopan parlamenttiin tai saavuttaa 11 artiklassa määritellyn eläkeiän tai kun hän kuolee. Mikäli hän aloittaa uudessa tehtävässä tai hänet valitaan Euroopan parlamenttiin, korvausta maksetaan siihen päivään asti, jona tehtävät alkavat, ja kun kyseessä on kuolema, viimeinen maksu suoritetaan siltä kuukaudelta, jonka aikana kuolema tapahtui.

3. Jos entiset julkisen viran haltijat sinä aikana, jolloin he ovat oikeutettuja kuukausittaiseen siirtymäkorvaukseen, alkavat harjoittaa ansiotoimintaa, se määrä, jolla bruttokuukausipalkka eli palkka ennen verojen vähentämistä, yhdessä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun korvauksen kanssa, ylittää sen palkan ennen verojen vähentämistä, jota he saivat hoitaessaan julkisen viranhaltijan tehtäviä 2, 5 ja 6 artiklan mukaisesti, vähennetään korvauksesta. Laskettaessa uudessa tehtävässä saatua palkkaa huomioon otetaan kaikki palkan osat lukuun ottamatta niitä, jotka ovat kulujen korvauksia.

4. Tehtäviensä päättyessä entiset julkisen viran haltijat antavat kunkin sitä seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä ja palkkatilannettaan koskevien muutosten yhteydessä sen toimielimen puheenjohtajalle tai presidentille, jonka palveluksessa he olivat, selvityksen saamistaan ammattiin liittyvistä palkkaeristä, lukuun ottamatta niitä eriä, jotka ovat kulujen korvauksia.

Tämä selvitys, joka annetaan kunnian ja omantunnon kautta, on luottamuksellinen. Selvityksessä olevia tietoja ei voi antaa muuhun kuin tässä asetuksessa säädettyyn tarkoitukseen, eikä niistä saa antaa tietoja ulkopuolisille.

Siirtymäkorvauksesta ei vähennetä tuloja, jotka olivat laillisesti kertyneet entisille julkisen viran haltijoille heidän toimiessaan tehtävässään.

5. Siirtymäkorvaukseen oikeutetut entiset julkisen viran haltijat ovat lisäksi oikeutettuja 6 artiklassa säädettyihin perhelisiin, jos mainitussa artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

IV LUKU

ELÄKKEET

11 artikla

Eläkeikä

1. Tehtäviensä päätyttyä entisillä julkisen viran haltijoilla on oikeus vanhuuseläkkeeseen siitä päivästä lähtien, kun he saavuttavat soveltuvin osin sovellettavassa henkilöstösääntöjen 77 artiklassa määritetyn eläkeiän.

2. Entiset julkisen viran haltijat voivat kuitenkin pyytää tämän eläkkeen saamista aikaisintaan kuusi vuotta ennen 1 kohdassa tarkoitettua eläkeikää. Siinä tapauksessa eläkettä pienennetään eläkkeenhakemishetkellä käyttäen seuraavan taulukon mukaista kerrointa:

6–4 vuotta aikaisemmin	0,70
Alle 4 mutta enintään 3 vuotta aikaisemmin	0,75
Alle 3 mutta enintään 2 vuotta aikaisemmin	0,80
Alle 2 vuotta mutta enintään 1 vuosi aikaisemmin	0,87
Alle 1 vuosi aikaisemmin	0,95

12 artikla

Eläke

Henkilöstösääntöjen 77 artiklan toisen kohdan ensimmäistä virkettä sovelletaan soveltuvin osin. Eläkkeen määrä vastaa henkilöstösääntöjen 77 artiklan toisen kohdan toisessa virkkeessä säädettyä kerrointa kaksinkertaisena, ja kerrointa sovelletaan jokaista täyttä vuotta kohden, jona viranhaltija on hoitanut tehtäviään, suhteessa viimeiseen saatuun peruspalkkaan ja jokaista täyttä kuukautta kohden yksi kahdestoistaosa tästä määrästä.

Kun kyseessä olevat julkisen viran haltijat ovat hoitaneet erilaisia tehtäviä unionin toimielimissä, eläkkeen laskemisen perustaksi otettava palkka suhteutetaan suoraan siihen, kuinka kauan he toimivat kussakin tehtävässä.

13 artikla

Talousarvion kattavuus

Tässä asetuksessa säädetyt eläkejärjestelmän mukaiset etuudet kirjataan unionin yleiseen talousarvioon. Jäsenvaltiot takaavat yhdessä näiden etuuksien maksamisen sen jakomenettelyn mukaan, joka on määrätty näiden menojen rahoitukseen.

V LUKU

SOSIAALISET MÄÄRÄYKSET

14 artikla

Työkyvyttömyys

Julkisen viran haltijat, jotka tulevat työkyvyttömäksi niin, että työkyvyttömyys katsotaan täydelliseksi ja että he sen seurauksena ovat kyvyttömiä hoitamaan tehtäviään, ja jotka tästä syystä eroavat virasta tai erotetaan, saavat tästä eroamispäivästä alkaen etuuksia seuraavan järjestelmän mukaan:

a) jos työkyvyttömyys katsotaan pysyväksi, 12 artiklassa säädetyn mukaisesti lasketun vanhuuseläkkeen, jonka vähimmäismäärä on 30 prosenttia viimeisestä saadusta peruspalkasta. Heillä on oikeus enimmäismäärään, jos kyvyttömyys hoitaa tehtäviä johtuu työtehtävien hoitamisen yhteydessä aiheutuneesta vammasta tai sairaudesta;

b) jos työkyvyttömyys on väliaikaista, työkyvyttömyytensä ajan tulon, joka on 60 prosenttia viimeksi maksetusta peruspalkasta, mikäli he olivat tulleet työkyvyttömiksi tai sairastuneet työtehtäviään hoitaessaan, ja 30 prosenttia muissa tapauksissa. Tulon sijasta maksetaan 12 artiklan mukaisesti laskettu vanhuuseläke, kun tulon saaja saavuttaa 11 artiklassa säädetyn eläkeiän tai kun tulon maksamisen alkamisesta on kulunut seitsemän vuotta.

15 artikla

Sairaus- ja muut vakuutukset sekä etuudet

1. Henkilöstösääntöjen 72 ja 73 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin julkisen viran haltijoihin. Julkisen viran haltijoiden, jotka ovat oikeutettuja henkilöstösääntöjen 72 artiklassa säädettyihin etuuksiin, on ilmoitettava itselleen saamansa tai jonkin heidän lukuunsa vakuutetun henkilön saamat korvaukset tai korvaukset, joita heillä on oikeus vaatia muun lakisääteisen sairausvakuutuksen nojalla. Jos kyseisten korvausten kokonaismäärä, jonka he voivat saada, ylittää henkilöstösääntöjen 72 artiklan 1 kohdassa säädettyjen korvausten määrän, erotus vähennetään henkilöstösääntöjen 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti korvattavasta määrästä, lukuun ottamatta sellaisen täydentävän yksityisen sairausvakuutuksen nojalla saatavia korvauksia, jonka tarkoituksena on kattaa se osa kuluista, jota ei korvata unionin sairausvakuutusjärjestelmästä.

2. Entiset julkisen viran haltijat, joihin sovelletaan tämän asetuksen 12 artiklassa säädettyä eläkejärjestelmää, tämän asetuksen 10 artiklassa säädettyä siirtymäkorvausta tai tämän asetuksen 14 artiklassa säädettyä työkyvyttömyyseläkejärjestelmää, voivat pyytää, että myös henkilöstösääntöjen 72 artiklan mukaista suojaa, siten kuin se määritellään tämän artiklan 1 kohdassa, sovelletaan heihin.

3. Entiset julkisen viran haltijat, joihin ei sovelleta tämän asetuksen 12 artiklassa säädettyä eläkejärjestelmää, tämän asetuksen 10 artiklassa säädettyä siirtymäkorvausta tai tämän asetuksen 14 artiklassa säädettyä työkyvyttömyyseläkejärjestelmää, voivat pyytää, että myös henkilöstösääntöjen 72 artiklan mukaista suojaa, siten kuin se määritellään tämän artiklan 1 kohdassa, sovelletaan heihin sillä edellytyksellä, että he eivät harjoita ansiotoimintaa. Tällöin heidän on maksettava niiden maksujen koko summa, jotka tarvitaan mainittuun suojaan. Nämä maksut lasketaan tämän asetuksen 10 artiklan mukaisen kuukausittaisen siirtymäkorvauksen perusteella ottamalla asianmukaisesti huomioon tähän summaan myöhemmin tehtävät muutokset.

4. Henkilöstösääntöjen 74 ja 75 artiklaa, joissa säädetään muun muassa synnytyksen ja kuoleman yhteydessä maksettavista etuuksista, sovelletaan soveltuvin osin julkisen viran haltijoihin.

16 artikla

Kuolemantapaus palvelusaikana

Jos julkisen viran haltija kuolee virkasuhteensa aikana, jälkeenjäävä puoliso tai huollettavana olevat lapset saavat kuolemaa seuraavan kolmannen kuukauden loppuun asti sen palkan ja ne etuudet, joihin julkisen viran haltijalla olisi ollut oikeus 2, 5 ja 6 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Unionin sijaantulo

Jos ulkopuolinen on vastuussa julkisen viran haltijan työkyvyttömyyden tai kuoleman aiheuttamisesta, julkisen viran haltijan tai tämän oikeudenomistajien oikeudet siirtyvät vastuussa olevia ulkopuolisia vastaan käytävässä oikeudenkäynnissä suoraan unionille, niiltä osin kuin sille syntyy velvollisuuksia eläkejärjestelmän perusteella.

18 artikla

Perhe-eläke

1. Julkisen viran haltijan tai entisen julkisen viran haltijan, jolla oli oikeus eläkkeeseen kuolinhetkellään, leski ja kuolinhetkellä huollettavana olevat lapset ovat oikeutettuja perhe-eläkkeeseen.

Tämä eläke vastaa prosenttiosuutta julkisen viran haltijalle tai entiselle julkisen viran haltijalle hänen kuolinhetkeensä mennessä kertyneestä eläkkeestä 12 artiklan mukaisesti seuraavasti:

Leski	60 %
Kukin lapsi, joka on menettänyt toisen vanhempansa	10 %
Kukin lapsi, joka on menettänyt molemmat vanhempansa	20 %

Kuitenkin jos julkisen viran haltija kuolee virkasuhteensa aikana:

— leskelle annettavaksi perhe-eläkkeeksi lasketaan 36 prosenttia kuolinhetkellä saadusta peruspalkasta,

— molemmat vanhempansa menettäneelle ensimmäiselle lapselle annettava perhe-eläke ei voi olla pienempi kuin 12 prosenttia kuolinhetkellä saadusta peruspalkasta. Jos yhtä aikaa on elossa useita molemmat vanhempansa menettäneitä orpoja, perhe-eläkkeen kokonaismäärä jaetaan heille yhtä suurina osuuksina.

2. Myönnettyjen perhe-eläkkeiden kokonaismäärä ei saa ylittää sitä julkisen viran haltijan tai entisen julkisen viran haltijan eläkkeen määrää, jonka perusteella se on laskettu. Tarvittaessa niiden eläkkeiden enimmäismäärä, jotka voidaan myöntää, jaetaan 1 kohdassa esitettyjä prosenttimääriä soveltaen edunsaajien kesken.

3. Perhe-eläkkeet myönnetään sitä kuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen, jonka aikana kuolema tapahtui. Kuitenkin 16 artiklaa sovellettaessa oikeus näihin eläkkeisiin syntyy sitä kuukautta, jonka aikana kuolema tapahtui, seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

4. Jos oikeudenomistaja kuolee, oikeus perhe-eläkkeeseen päättyy sen kuukauden lopussa, jonka aikana kuolema tapahtui. Lisäksi oikeus orvoneläkkeeseen päättyy sen kuukauden lopussa, jonka aikana lapsi täyttää 21 vuotta. Tätä oikeutta pidennetään yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen kestoajaksi, kuitenkin enintään sen kuukauden loppuun asti, jonka aikana lapsi täyttää 25 vuotta.

Oikeus eläkkeeseen säilyy orvolla, joka sairauden tai vamman vuoksi ei kykene itse ansaitsemaan elantoaan.

5. Oikeutta perhe-eläkkeeseen ei ole puolisolla, joka on mennyt naimisiin sellaisen entisen julkisen viran haltijan kanssa, jolla naimisiinmenohetkellä oli tämän asetuksen mukaan oikeus eläkkeeseen, eikä tästä avioliitosta syntyneillä lapsilla, ellei avioliitto ennen entisen julkisen viran haltijan kuolemaa ole kestänyt vähintään viittä vuotta.

6. Leski, joka solmii uuden avioliiton, menettää oikeutensa perhe-eläkkeeseen. Tällöin hänelle maksetaan välittömästi summa, joka vastaa perhe-eläkkeen vuosittaista määrää kaksinkertaisena.

7. Jos elossa on yhtä aikaa edellisestä avioliitosta oleva leski ja orpoja tai muita oikeudenomistajia tai jos elossa on yhtä aikaa eri avioliitoista olevia orpoja, eläkkeen kokonaismäärä jaetaan soveltamalla vastaavasti henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevaa 22, 27 ja 28 artiklaa.

8. Julkisen viran haltijan leskellä ja huollettavina olevilla lapsilla on oikeus sairausetuuksiin henkilöstösäännöissä säädetyn sosiaaliturvajärjestelmän mukaisesti.

Lesken ja huollettavana olevien lasten on ilmoitettava itselleen saamansa tai jonkin heidän lukuunsa vakuutetun henkilön saamat korvaukset tai korvaukset, joita heillä on oikeus vaatia muun lakisääteisen sairausvakuutuksen nojalla. Jos kyseisten korvausten kokonaismäärä, jonka he voivat saada, ylittää henkilöstösääntöjen 72 artiklan 1 kohdassa säädettyjen korvausten määrän, erotus vähennetään henkilöstösääntöjen 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti korvattavasta määrästä, lukuun ottamatta sellaisen täydentävän yksityisen sairausvakuutuksen nojalla saatavia korvauksia, jonka tarkoituksena on kattaa se osa kuluista, jota ei korvata unionin sairausvakuutusjärjestelmästä.

VI LUKU

PÄIVITYKSET JA LASKENTAMENETELMÄT

19 artikla

Etuuksien ja eläkkeiden päivitykset

Tämän asetuksen 7 ja 8 artiklassa säädettyjä korvauksia ja tämän asetuksen 12, 14 ja 18 artiklassa säädettyjä eläke-etuuksia päivitetään siten, että päivityksen suuruus saadaan soveltamalla henkilöstösääntöjen 65 artiklaa ja XI liitettä soveltuvin osin.

Tätä säännöstä sovelletaan sellaisten julkisen viran haltijoiden eläke-etuuksiin, joiden virkasuhde on voimassa tai päättynyt ennen 4 päivää maaliskuuta 2016.

20 artikla

Korjauskertoimet

Tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitetut peruspalkat, tämän asetuksen 5 artiklassa tarkoitetut etuudet ja 6 artiklassa tarkoitetut perhelisät painotetaan tarvittaessa henkilöstösääntöjen 64 artiklan mukaisesti.

21 artikla

Päällekkäisyyksien estäminen

Sama henkilö ei voi saada samanaikaisesti edellä 10 artiklassa säädettyä siirtymäkorvausta, 12 artiklassa säädettyä eläkettä ja 14 artiklassa säädettyjä eläkkeitä ja tuloa. Jos julkisen viran haltija voi vaatia samanaikaisesti kahden tai useamman edellä mainitun järjestelmän soveltamista, häneen sovelletaan ainoastaan hänelle edullisinta säännöstä. Kuitenkin kun julkisen viran haltija saavuttaa 11 artiklassa määritetyn eläkeiän, oikeus siirtymäkorvaukseen päättyy.

VII LUKU

MAKSUJÄRJESTELYT

22 artikla

Maksupaikka ja maksujen toteutus

1. Etuudet, jotka on maksettava 2, 4, 5, 6, 7, 15 ja 16 artiklaa sovellettaessa, maksetaan siinä maassa ja sen maan valuutassa, jossa julkisen viran haltija hoitaa tehtäviään, tai virkamiehen pyynnöstä euroina unionissa sijaitsevan pankin tilille.

2. Henkilöstösääntöjen VII liitteessä olevan 17 artiklan 2–4 kohtaa sovelletaan julkisen viran haltijoihin soveltuvin osin.

3. Edellä olevan 10, 12, 14 ja 18 artiklan mukaan maksettaviin määriin ei sovelleta korjauskertoimia. Määrät maksetaan Euroopan unionin alueella asuville edunsaajille euroina unionissa sijaitsevan pankin tilille.

Euroopan unionin ulkopuolella asuville edunsaajille eläke maksetaan euroina Euroopan unionissa tai asuinmaassa sijaitsevan pankin tilille. Poikkeustapauksessa eläke voidaan maksaa valuuttana eläkkeensaajan asuinmaahan käyttämällä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisessa käytettyjä viimeisimpiä muuntokursseja.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

23 artikla

Oikeudenmenetys

Jos julkisen viran haltija erotetaan tehtävästään vakavan virheen vuoksi asiaa koskevien perussopimusten määräysten mukaisesti, hänen oikeutensa siirtymäkorvaukseen tai eläkkeeseen voidaan evätä. Tämän toimenpiteen seuraukset eivät kuitenkaan ulotu julkisen viran haltijan oikeudenomistajiin.

24 artikla

Osallistumista koskeva lauseke – siirtymäsäännökset

1. Julkisen viran haltijat, jotka olivat virkasuhteessa ennen 4 päivää maaliskuuta 2016 sekä entiset julkisen viran haltijat, jotka olivat virkasuhteessa ennen mainittua päivämäärää, voivat pyytää, että heihin sovelletaan 15 artiklaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdan soveltamista. Pyyntö on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa 4 päivästä maaliskuuta 2016.

2. Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevaa 20, 24 ja 25 artiklaa ja 24 a artiklan ensimmäistä virkettä sovelletaan soveltuvin osin tämän asetuksen 10, 11, 12, 14 ja 18 artiklan mukaan maksettavien määrien saajiin. Kuitenkin henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevassa 24 a artiklassa tarkoitettu päivämäärä 1 päivä tammikuuta 2014 katsotaan 4 päiväksi maaliskuuta 2016.

25 artikla

Kumottavat säännökset ja voimassa pysyvät säännökset

1. Kumotaan seuraavat säädökset sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden soveltamista edelleen julkisiin viran haltijoihin, joiden virkasuhde on voimassa tai päättynyt ennen 4 päivää maaliskuuta 2016:

a) asetus N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom;

b) asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 2290/77;

c) päätös 2009/909/EU;

d) päätös 2009/910/EU;

e) päätös 2009/912/EU, lukuun ottamatta sen 5 artiklaa.

2. Viittauksia kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

3. Kumotaan neuvoston asetukset N:o 63 (ETY) ([10]) ja N:o 14 (Euratom) ([11]), EHTYn erityisministerineuvoston 22 päivänä toukokuuta 1962 tekemä päätös ([12]) ja neuvostojen asetus N:o 62 (ETY), N:o 13 (Euratom) ([13]), lukuun ottamatta sen 20 artiklaa.

([10]) Neuvoston asetus N:o 63 komission jäsenten palkkajärjestelyistä (EYVL 62, 19.7.1962, s. 1724/62).
([11]) Neuvoston asetus N:o 14 komission jäsenten palkkajärjestelyistä (EYVL 62, 19.7.1962, s. 1730/62).
([12]) Euroopan hiili- ja teräsyhteisön erityisministerineuvoston päätös korkeiden viranomaisten edustajien palkkajärjestelyistä. (EYVL 62, 19.7.1962, s. 1734/62).
([13]) Neuvostojen asetus N:o 62/ETY, N:o 13/EHTY, yhteisöjen tuomioistuimen jäsenten palkkajärjestelyistä (EYVL 62, 19.7.1962, s. 1713/62).

4. EHTYn erityisministerineuvoston 13 ja 14 päivänä lokakuuta 1958 tekemä päätös jää voimaan.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä maaliskuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä helmikuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H.G.J. KAMP

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/301,

annettu 30 päivänä marraskuuta 2015,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY täydentämisestä esitteen hyväksymistä ja julkistamista ja mainontaan liittyvien ilmoitusten levittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla sekä komission asetuksen (EY) N:o 809/2004 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ([1]), ja erityisesti sen 13 artiklan 7 kohdan kolmannen alakohdan, 14 artiklan 8 kohdan kolmannen alakohdan ja 15 artiklan 7 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivillä 2003/71/EY yhdenmukaistetaan esitteiden laatimista, hyväksymistä ja jakelua koskevia vaatimuksia. Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen yhdenmukaistaminen ja ottaa huomioon tekniikan kehitys finanssimarkkinoilla, on tarpeen määritellä nämä vaatimukset, erityisesti ne, jotka koskevat hyväksymismenettelyä, julkistamista ja tietoja, jotka levitetään tarjoamisesta tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisesta esitteestä erillisesti, myös mainontaa.

(2) Esitteen tarkastaminen ja hyväksyminen on monivaiheinen menettely. Ennen kuin kansallinen toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen esitteen hyväksymisestä, liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeva osapuoli analysoi ja muokkaa esiteluonnosta useaan otteeseen sen varmistamiseksi, että esite täyttää täydellisyyttä koskevan vaatimuksen, myös annettujen tietojen johdonmukaisuuden ja ymmärrettävyyden osalta. Jotta voitaisiin tarjota liikkeeseenlaskijoille, tarjoajille tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeville osapuolille lisävarmuutta hyväksymisprosessin suhteen, on tarpeen täsmentää, mitkä asiakirjat kansallisille toimivaltaisille viranomaisille olisi toimitettava esitteen hyväksymisprosessin eri ajankohtina.

(3) Esiteluonnos olisi aina toimitettava kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle sellaisessa sähköisessä muodossa, johon voi tehdä hakuja, ja kyseisen viranomaisen hyväksymällä sähköisellä välineellä. Hakukelpoinen sähköinen muoto mahdollistaa sen, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat hakea erityisiä termejä tai sanoja esitteestä, se nopeuttaa tutkimista ja tukee tehokasta ja oikea-aikaista tarkastusprosessia.

(4) Esitteen ensimmäistä luonnosta lukuun ottamatta on välttämätöntä, että jokaiseen kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettuun esitteen luonnokseen merkitään selvästi muutokset aiemmin toimitettuun luonnokseen verrattuna ja selitetään, millä tavoin muutoksilla korjataan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat puutteet. Jokaisen toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle lähetetyn tarjousesitteen luonnoksen on sisällettävä versio, johon on merkitty kaikki muutokset aiemmin toimitettuun luonnokseen verrattuna, ja puhdas versio, johon tällaisia muutoksia ei ole merkitty.

(5) Jos tiedoksi annettavia tietoja, jotka sisältyvät komission asetuksen (EY) N:o 809/2004 ([2]) merkityksellisiin liitteisiin, ei sovelleta tai jos niillä liikkeeseenlaskun tai liikkeeseenlaskijan luonteesta johtuen ei ole merkitystä, tietyssä esitteessä toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle olisi ilmoitettava, mistä tiedoista on kyse, jotta voidaan minimoida mahdolliset viiveet tarkastusprosessissa.

(6) Jotta voidaan varmistaa resurssien tehokas käyttö, kansallisella toimivaltaisella viranomaisella olisi oltava oikeus päättää tarkastusprosessi ilman esitteen hyväksymisestä, jos se havaitsee, ettei liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeva osapuoli pysty noudattamaan esitejärjestelmän vaatimuksia.

([1]) EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

([2]) Komission asetus (EY) N:o 809/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY täytäntöönpanosta esitteiden sisältämien tietojen, esitteiden muodon, viittauksina esitettävien tietojen, julkistamisen ja mainonnan osalta (EUVL L 149, 30.4.2004, s. 1).

(7) Esitteiden ja lopullisten ehtojen sähköisellä julkistamisella varmistetaan, että sijoittajat saavat niiden sisältämät tiedot käyttöönsä nopeasti ja helposti. Sijoittajilta ei saisi vaatia oikeudellista vastuuta rajoittavan vastuuvapauslausekkeen hyväksymistä, maksun suorittamista tai rekisteröintiprosessin läpikäyntiä esitteen saamiseksi, koska nämä haittaavat helppoa saatavuutta. Varoitussuodattimia, jotka osoittavat, millä lainkäyttöalueella tarjous tehdään, ja edellyttävät, että sijoittajat ilmoittavat asuinmaansa tai että he eivät asu tietyssä maassa tai tietyllä lainkäyttöalueella, ei olisi pidettävä oikeudellista vastuuta rajoittavina vastuuvapauslausekkeina.

(8) Mainontaan liittyvästä ilmoituksesta, joka liittyy yleisölle tehtyyn tarjoukseen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamiseen, voi tulla epätarkka tai harhaanjohtava, kun ilmenee tai havaitaan merkityksellinen uusi seikka, olennainen asiavirhe tai epätarkkuus, joka liittyy vastaavassa esitteessä olevaan tietoon. Olisi säädettävä vaatimuksista, joilla varmistetaan, että mainontaa muutetaan, jos siitä tulee harhaanjohtava tai epätarkka tällaisen uuden seikan, olennaisen asiavirheen tai epätarkkuuden vuoksi.

(9) Koska esite on yleisölle tehdyn tarjouksen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen virallinen tietolähde, kaikkien tietojen, jotka näiden osalta lähetetään suullisesti tai kirjallisesti mainontatarkoituksessa tai muussa tarkoituksessa, olisi vastattava esitteessä olevia tietoja. Tämä olisi varmistettava edellyttämällä, etteivät lähetetyt tiedot ole ristiriidassa tarjousesitteen sisällön kanssa tai ettei niissä viitata tällaisiin tietoihin. Lisäksi olisi kiellettävä lähettämästä tietoja, jotka antavat merkittävästi vääristyneen kuvan esitteessä annetuista tiedoista. Koska vaihtoehtoiset tuloksellisuutta kuvaavat luvut voivat vaikuttaa suhteettomasti investointipäätökseen, olisi myös kiellettävä sisällyttämästä tällaisia lukuja yleisölle tehtyä tarjousta tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista koskeviin tietoihin, jotka lähetetään esitteestä erillisenä, paitsi jos ne sisältyvät esitteeseen.

(10) Asetus (EY) N:o 809/2004 sisältää säännöksiä, jotka koskevat esitteen julkistamista ja mainontaan liittyvien ilmoitusten levittämistä. Vaatimusten päällekkäisyyden välttämiseksi eräät asetuksen (EY) N:o 809/2004 säännökset olisi poistettava.

(11) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, jäljempänä 'EAMV', on toimittanut komissiolle.

(12) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ([1]) 10 artiklan mukaisesti EAMV on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia teknisten sääntelystandardien luonnoksista, analysoinut mahdollisia asiaan liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon mainitun asetuksen 37 artiklalla perustetulta arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA ESITTEEN HYVÄKSYMINEN

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan tekniset sääntelystandardit, joissa määritellään tarkemmin

1. järjestelyt direktiivin 2003/71/EY 13 artiklassa tarkoitetulle esitteen hyväksymiselle;

2. järjestelyt direktiivin 2003/71/EY 14 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetulle esitteen julkistamiselle;

3. direktiivin 2003/71/EY 15 artiklassa tarkoitettu mainonta;

4. yhdenmukaisuus yleisölle tarjoamista tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista koskevien tietojen ja esitteeseen sisältyvien tietojen välillä direktiivin 2003/71/EY 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

2 artikla

Hyväksymistä koskevan hakemuksen toimittaminen

1. Liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle sähköisellä välineellä esitteen kaikki luonnokset sähköisessä muodossa, johon voi tehdä hakuja. Toimitettaessa esitteen ensimmäistä luonnosta on nimettävä yhteyspiste, johon toimivaltainen viranomainen voi lähettää kaikki ilmoitukset kirjallisesti sähköisellä välineellä.

2. Yhdessä toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettavan esitteen ensimmäisen luonnoksen kanssa tai esitteen tarkastusprosessin aikana liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen on toimitettava sähköisessä muodossa, johon voi tehdä hakuja, seuraavaa:

a) kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä asetuksen (EY) N:o 809/2004 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai omasta aloitteestaan viittausluettelo, jossa myös yksilöidään asetuksen (EY) N:o 809/2004 liitteiden I–XXX sisältämät tiedot, joita ei ole sisällytetty esitteeseen, koska ne eivät olleet sovellettavissa liikkeeseenlaskijan, tarjoajan, kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen, yleisölle tarjottavien tai kaupankäynnin kohteeksi hyväksyttävien arvopapereiden luonteen perusteella.

   Jos viittausluetteloa ei toimiteta, ja jos esitteen luonnoksessa esitettyjen tietojen järjestys ei vastaa asetuksen (EY) N:o 809/2004 liitteissä säädettyjen tietojen järjestystä, esitteen luonnoksen marginaaliin on merkittävä mitkä esitteen osat vastaavat mitäkin esitteen julkistamisvaatimusta. Sellaiseen esitteeseen, jonka marginaaliin on tehty merkintöjä, on liitettävä asiakirja, jossa yksilöidään kaikki asetuksen (EY) N:o 809/2004 asiaa koskeviin liitteisiin sisältyvät tiedot, joita ei ole sisällytetty esitteeseen, koska ne eivät olleet sovellettavissa tarjoajan, kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen, yleisölle tarjottavien tai kaupankäynnin kohteeksi hyväksyttävien arvopapereiden luonteen perusteella;

b) jos liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeva osapuoli pyytää, että esitteen hyväksymisen jälkeen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toimittaa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksymistodistuksen direktiivin 2003/71/EY 8 artiklan 2 kohdan nojalla, tätä koskeva pyyntö;

c) jos liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeva osapuoli pyytää, että esitteen hyväksymisen jälkeen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toimittaa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksymistodistuksen direktiivin 2003/71/EY 18 artiklan 1 kohdan nojalla, tätä koskeva pyyntö;

d) esitteessä viittauksin esitettävät tiedot, paitsi jos sama toimivaltainen viranomainen on jo hyväksynyt ne tai jos ne on jo toimitettu sille direktiivin 2003/71/EY 11 artiklan mukaisesti;

e) muut tiedot, jotka kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo kohtuullisin perustein tarkastamista varten tarpeellisiksi ja joita toimivaltainen viranomainen nimenomaisesti vaatii tätä tarkoitusta varten.

3 artikla

Esitteen luonnoksen muutokset

1. Sen jälkeen kun kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettu esitteen ensimmäinen luonnos, liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeva osapuoli voi toimittaa uusia versioita esitteen luonnoksesta, ja sen on merkittävä näihin uusiin luonnoksiin kaikki muutokset, jotka se on tehnyt edelliseen toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettuun luonnokseen, jossa ei ole merkintöjä. Jos muutoksia tehdään vain rajoitetusti, esitteen luonnoksesta voidaan toimittaa otteita merkintöineen, joista kaikki muutokset edelliseen luonnokseen käyvät ilmi. Sen luonnoksen mukana, jossa esitetään kaikki muutokset, on aina toimitettava myös puhdas versio.

Jos liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeva osapuoli ei voi noudattaa ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaatimusta esitteeseen tehtäviin merkintöihin liittyvien teknisten vaikeuksien vuoksi, jokainen edelliseen esitteen luonnokseen tehty muutos on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti.

2. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti liikkeeseenlaskijalle, tarjoajalle tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevalle osapuolelle, että se katsoo, ettei tarjousesitteen luonnos täytä täydellisyyttä koskevaa vaatimusta, annettujen tietojen johdonmukaisuus ja ymmärrettävyys mukaan luettuna, tämän jälkeen toimitettavaan esitteen luonnokseen on liitettävä selvitys siitä, miten toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat puutteet on korjattu.

Jos muutokset aiemmin toimitettuun esitteen luonnokseen ovat itsestään selviä tai niillä korjataan selkeästi toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat puutteet, katsotaan riittäväksi merkintä siitä, missä puutteiden korjaamiseksi tehdyt muutokset ovat.

4 artikla

Lopullisen version toimittaminen

1. Hyväksyttäväksi toimitettavan esitteen lopullisen version mukana on oltava kaikki 2 artiklan 2 kohdassa mainitut tiedot, jotka ovat muuttuneet edellisen version toimittamisen jälkeen, lukuun ottamatta 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua viittausluetteloa. Esitteen lopullisen luonnoksen marginaaliin ei tehdä merkintöjä.

2. Jos 2 artiklan 2 kohdassa mainittuihin aiemmin toimitettuihin tietoihin ei ole tehty muutoksia, liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen on vahvistettava kirjallisesti, ettei aiemmin toimitettuihin tietoihin ole tehty muutoksia.

5 artikla

Hakemuksen vastaanottaminen ja käsittely

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava vastaanottaneensa alkuperäinen esitteen hyväksymistä koskeva hakemus kirjallisesti sähköistä välinettä käyttäen mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään vastaanottamista seuraavan toisen työpäivän päättyessä. Vastaanottoilmoituksessa on ilmoitettava liikkeeseenlaskijalle, tarjoajalle tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevalle osapuolelle hakemuksen viitenumero ja toimivaltaisen viranomaisen nimeämä yhteyspiste, johon hakemusta koskevat tiedustelut voi osoittaa. Vastaanottoilmoituksen päivämäärä ei vaikuta direktiivin 2003/71/EY 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun esitteen luonnoksen jättämispäivämäärään, josta ilmoitusten määräajat alkavat.

2. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo kohtuullisin perustein, että sille toimitetut asiakirjat ovat puutteelliset tai että niitä on täydennettävä lisätiedoin, esimerkiksi tiettyjen tietojen epäjohdonmukaisuuksien tai epäselvyyden vuoksi, sen on ilmoitettava liikkeeseenlaskijalle, tarjoajalle tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevalle osapuolelle lisätietojen tarpeesta perusteluineen kirjallisesti sähköistä välinettä käyttäen.

3. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että puutteet ovat luonteeltaan vähäisiä tai että ajoitus on äärimmäisen tärkeää, se voi ilmoittaa asiasta liikkeeseenlaskijalle, tarjoajalle tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevalle osapuolelle suullisesti, jolloin direktiivin 2003/71/EY 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen esitteen hyväksymistä koskevien määräaikojen kuluminen ei keskeydy.

4. Jos liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeva osapuoli on kykenemätön tai haluton toimittamaan pyydetyt lisätiedot 2 kohdan mukaisesti, kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä hyväksymästä esitettä ja päättää tarkastusprosessin.

5. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava liikkeeseenlaskijalle, tarjoajalle tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevalle osapuolelle esitteen hyväksymistä koskevasta päätöksestään kirjallisesti sähköistä välinettä käyttäen päätöksen tekopäivänä. Jos esitteen hyväksymistä koskeva hakemus hylätään, toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on oltava perustelut hylkäämiselle.

II LUKU

ESITTEEN JULKISTAMINEN

6 artikla

Esitteen julkistaminen sähköisessä muodossa

1. Kun esite julkistetaan sähköisessä muodossa direktiivin 2003/71/EY 14 artiklan 2 kohdan c, d tai e alakohdan mukaisesti, sen on täytettävä seuraavat ehdot riippumatta siitä, koostuuko se yhdestä tai useammasta asiakirjasta:

a) sen on oltava helposti saatavilla verkkosivustolla;

b) sen on oltava sähköisessä muodossa, johon voi tehdä hakuja ja jota ei voida muuttaa;

c) se ei saa sisältää hyperlinkkejä lukuun ottamatta linkkejä sähköisiin osoitteisiin, joissa viittauksina esitetyt tiedot ovat saatavilla;

d) sen on oltava ladattavissa ja tulostettavissa.

2. Kun esite, joka sisältää viittauksina esitettyjä tietoja, julkistetaan sähköisessä muodossa, sen on sisällettävä hyperlinkit kaikkiin asiakirjoihin, joihin viittauksina esitetyt tiedot sisältyvät tai kaikille internetsivustoille, joilla kyseinen asiakirja julkaistaan.

3. Jos arvopaperien tarjoamiseksi yleisölle laadittu esite asetetaan saataville liikkeeseenlaskijoiden, rahoituksenvälittäjien tai säänneltyjen markkinoiden verkkosivustolle, näiden on ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, ettei tietoja suunnata niiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden asukkaille, joissa arvopapereita ei tarjota yleisölle, esimerkiksi asettamalla verkkosivustoon vastuuvapauslauseke, jossa mainitaan tarjouksen kohderyhmä.

4. Sähköisessä muodossa julkistettuun esitteeseen pääsyn edellytyksenä ei saa olla:

a) rekisteröintiprosessin läpikäyminen;

b) oikeudellista vastuuta rajoittavan vastuuvapauslausekkeen hyväksyminen;

c) maksun suorittaminen.

7 artikla

Lopullisten ehtojen julkistaminen

Ohjelmaesitteeseen liittyvien lopullisten ehtojen julkistamisessa ei tarvitse käyttää samaa menetelmää kuin ohjelmaesitettä julkistettaessa edellyttäen, että julkistamisessa käytetään jotakin direktiivin 2003/71/EY 14 artiklassa mainituista menetelmistä.

8 artikla

Julkistaminen sanomalehdissä

1. Direktiivin 2003/71/EY 14 artiklan 2 kohdan a alakohdan noudattamiseksi esite on julkistettava yleisluonteisessa tai talousalan sanomalehdessä, joka ilmestyy koko valtion alueella tai useilla alueilla.

2. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei julkistamisvälineeksi valittu sanomalehti ole 1 kohdassa asetettujen vaatimusten mukainen, sen on määritettävä sanomalehti, jonka levikki on julkistamisen kannalta riittävän laaja ottaen erityisesti huomioon kunkin jäsenvaltion maantieteelliset alueet, asukasmäärät ja lukutottumukset.

9 artikla

Ilmoituksen julkistaminen

1. Jos jäsenvaltio käyttää direktiivin 2003/71/EY 14 artiklan 3 kohdassa mainittua mahdollisuutta ja vaatii julkistamaan ilmoituksen siitä, miten esite on annettu yleisön saataville ja mistä sen voi saada, kyseinen ilmoitus on julkistettava sanomalehdessä, joka täyttää tämän asetuksen 8 artiklan mukaiset esitteiden julkistamisvaatimukset.

Jos ilmoitus liittyy esitteeseen, joka julkistetaan ainoastaan arvopaperien ottamiseksi kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla, jolla samanlajisia arvopapereita on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi, se voidaan julkistaa kyseisen säännellyn markkinan virallisessa lehdessä riippumatta siitä, julkaistaanko kyseinen virallinen lehti paperiversiona vai sähköisessä muodossa.

2. Ilmoitus on julkistettava viimeistään direktiivin 2003/71/EY 14 artiklan 1 kohdan mukaista esitteen julkistamista seuraavana arkipäivänä.

3. Ilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) liikkeeseenlaskijan tunnistetiedot;

b) niiden arvopaperien tyyppi, laji ja määrä, joita tarjotaan tai joita haetaan kaupankäynnin kohteeksi edellyttäen, että kyseiset tiedot ovat käytettävissä ilmoituksen julkistamisen ajankohtana;

c) tarjouksen/kaupankäynnin kohteeksi ottamisen suunniteltu aikataulu;

d) tieto siitä, että esite on julkistettu ja mistä sen voi saada;

e) tieto siitä, missä ja millä aikavälillä paperiversio on yleisön saatavilla;

f) sen päivämäärä.

10 artikla

Luettelo hyväksytyistä esitteistä

Toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustossa direktiivin 2003/71/EY 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti julkaistussa hyväksyttyjen esitteiden luettelossa on oltava maininta siitä, miten kyseiset esitteet ja ohjelmaesitteet on julkistettu ja mistä ne ovat saatavilla.

III LUKU

MAINONTA

11 artikla

Mainontaan liittyvien ilmoitusten levittäminen

1. Kun on levitetty mainontaan liittyvä ilmoitus, joka liittyy yleisölle tarjoamiseen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamiseen, ja kun myöhemmin julkistetaan esitteen täydennys, koska ilmenee tai havaitaan merkityksellinen uusi seikka, olennainen asiavirhe tai epätarkkuus, joka liittyy esitteessä olevaan tietoon, on levitettävä muutettu mainontaan liittyvä ilmoitus, jos merkityksellinen uusi seikka, olennainen asiavirhe tai epätarkkuus, joka liittyy esitteessä olevaan tietoon, muuttaa aiemmin levitetyn mainontaan liittyvän ilmoituksen sisällön epätarkaksi tai harhaanjohtavaksi.

2. Muutetussa mainontaan liittyvässä ilmoituksessa on viitattava aiempaan mainontaan liittyvään ilmoitukseen ja täsmennettävä, että aikaisempaa ilmoitusta on muutettu, koska se sisältää harhaanjohtavia tai epätarkkoja tietoja, ja näiden kahden ilmoituksen version väliset erot on eriteltävä.

3. Muutettu mainontaan liittyvä ilmoitus on levitettävä viipymättä täydennyksen julkistamisen jälkeen. Muutettu mainontaan liittyvä ilmoitus on levitettävä vähintään samalla tavoin kuin alkuperäinen ilmoitus, suullisesti levitettyjä mainontaan liittyviä ilmoituksia lukuun ottamatta.

Velvollisuutta muuttaa mainontaan liittyvä ilmoitus ei enää sovelleta, kun tarjouksen voimassaolo on lopullisesti päättynyt tai sen jälkeen, kun säännellyillä markkinoilla tapahtuva kaupankäynti on aloitettu sen mukaan, kumpi näistä tapahtuu myöhemmin.

4. Jos direktiivin 2003/71/EY mukaista esitettä ei vaadita, mainoksiin on sisällytettävä sitä koskeva huomautus, jollei liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeva osapuoli päätä julkistaa direktiivin 2003/71/EY, asetuksen (EY) N:o 809/2004 ja tämän asetuksen mukaista esitettä.

12 artikla

Johdonmukaisuus direktiivin 2003/71/EY 15 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa

Suullisesti tai kirjallisesti mainonta- tai muihin tarkoituksiin julkistetut tiedot yleisölle tarjoamisesta tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamisesta eivät saa

a) olla ristiriidassa esitteen sisältämien tietojen kanssa;

b) viitata tietoihin, jotka ovat ristiriidassa esitteen sisältämien tietojen kanssa;

c) esittää olennaisesti vääristynyttä kuvaa esitteen sisältämistä tiedoista, esimerkiksi jättämällä mainitsematta kielteisiä näkökohtia tai antamalla niille vähemmän huomiota kuin myönteisille näkökohdille;

d) sisältää liikkeeseenlaskijaa koskevia vaihtoehtoisia tuloksellisuutta kuvaavia lukuja, paitsi jos ne sisältyvät esitteeseen.

Sovellettaessa a–d alakohtaa esitteen sisältämät tiedot koostuvat esitteessä olevista tiedoista, jos se on jo julkistettu, tai esitteeseen jatkossa tulevista tiedoista, jos esite julkistetaan myöhemmin.

Sovellettaessa d alakohtaa vaihtoehtoiset tuloksellisuutta kuvaavat luvut koostuvat tuloksellisuutta kuvaavista luvuista, jotka ovat muita taloudellisia mittareita kuin sovellettavassa tilinpäätösnormistossa määritellyt menneen tai tulevan taloudellisen tuloksen, taloudellisen aseman tai rahavirtojen taloudelliset mittarit.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Muutokset asetukseen (EY) N:o 809/2004

Muutetaan asetus (EY) N:o 809/2004 seuraavasti:

1. poistetaan 1 artiklan 5 ja 6 kohta;

2. poistetaan 29–34 artikla.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/302,

annettu 25 päivänä helmikuuta 2016,

tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ([1]) ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä olevan yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen antaa tämän asetuksen liitteessä esitetyn tavaran luokittelua koskevia säännöksiä.

(2) Asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistetaan yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt. Näitä sääntöjä sovelletaan myös kaikkiin muihin nimikkeistöihin, jotka perustuvat kokonaan tai osittain yhdistettyyn nimikkeistöön taikka joissa siihen mahdollisesti lisätään alajakoja ja jotka vahvistetaan unionin erityissäännöksillä tavaroiden kauppaa koskevien tariffimääräysten tai muiden toimenpiteiden soveltamiseksi.

(3) Mainittujen yleisten tulkintasääntöjen mukaan on tämän asetuksen liitteen taulukossa olevassa sarakkeessa 1 esitetty tavara luokiteltava sarakkeen 2 CN-koodiin sarakkeesta 3 ilmenevin perustein.

(4) On aiheellista säätää, että sitovien tariffitietojen haltija voi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([2]) 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä tietyn ajan käyttää sellaisia sitovia tariffitietoja, jotka on annettu tässä asetuksessa tarkoitetusta tavarasta mutta jotka eivät ole tämän asetuksen säännösten mukaisia. Mainitun ajan olisi oltava kolme kuukautta.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteenä olevan taulukon sarakkeessa 1 esitetty tavara luokitellaan yhdistetyssä nimikkeistössä mainitun taulukon sarakkeen 2 CN-koodiin.

2 artikla

Sitovia tariffitietoja, jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten mukaisia, voidaan käyttää asetuksen (ETY) N:o 2913/92 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä kolmen kuukauden ajan tämän asetuksen voimaantulosta.

([1]) EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.
([2]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikoodeksista (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 2016.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Stephen QUEST
Verotuksen ja tulliliiton pääosaston pääjohtaja

LIITE

Tavaran kuvaus	Luokittelu (CN-koodi)	Perusteet
(1)	(2)	(3)
Tavara on muovinen piirustustaulu, jonka mitat ovat noin 31 × 32 cm ja jossa on kirkas magneettinen monikerroksinen muovipinta piirtämistä ja poispyyhkimistä varten. Pinta on ympäröity muovikehyksellä, joka pitää sitä koossa. Tauluun on narulla kiinnitetty muovista valmistettu piirustuskynä, jossa on metallikärki, jota painetaan pintaan ja jolla saadaan aikaan kuvia, kirjaimia jne. pinnan magneettisuuden avulla. Muovikehyksessä on löyhästi asetettu neljä pientä muovista valmistettua magneettileimasinta, joilla pintaan voidaan leimata kuvioita. Poispyyhkiminen tapahtuu nostamalla muovin ylintä kerrosta; mekanismi ylimmän kerroksen nostamiseksi on rakennettu piirustustaulun alareunaan, ja se kytkee pois magneettitoiminnon. Tavara on tarkoitettu lasten viihdykkeeksi. Ks. kuva (*)	9503 00 95	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 yleisen tulkintasäännön, 3 yleisen tulkintasäännön a ja b alakohdan ja 6 yleisen tulkintasäännön määräysten sekä CN-koodien 9503 00 ja 9503 00 95 nimiketekstien mukaisesti. Luokittelu nimikkeen 9610 kivitauluksi tai muuksi kirjoitus- tai piirustustauluksi ei tule kyseeseen, koska tavaraa ei käytetä kirjoittamiseen tai piirtämiseen kivikynällä, liidulla tai huopa- tai kuitukärjellä varustetulla merkkauskynällä (ks. myös harmonoidun järjestelmän selitykset (HS-selitykset), nimike 9610). Tavara on ominaisuuksiltaan nimikkeen 9503 lelu. Koska nimike 9503 on kuvaukseltaan yksityiskohtaisin, luokittelu nimikkeen 3926 muuksi muovitavaraksi ei myöskään tule kyseeseen. Tavara on 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdassa tarkoitettu kokoonpantu tavara. Se koostuu muovista ja magneettipinnasta, jotka yhdessä muodostavat kokonaisuuden (ks. myös harmonoidun järjestelmän selitykset, 3 yleisen tulkintasäännön b alakohta, selitys IX). Kehys ja pinta on valmistettu muovista. Muoviosat ovat määrääviä ja antavat tavaralle sen olennaisen luonteen 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdan mukaisesti. Tavara on sen vuoksi luokiteltava CN-koodiin 9503 00 95 muuksi muovileluksi.

(*) Kuva on ainoastaan ohjeellinen.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/303,

annettu 1 päivänä maaliskuuta 2016,

nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (Pane Toscano (SAN))

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ([1]) ja erityisesti sen 52 artiklan 3 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Italian hakemus nimityksen ”Pane Toscano” rekisteröimiseksi julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]) asetuksen (EU) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

(2) Marraskuun 12 päivänä 2013 päivätyllä vastaväiteilmoituksella ja joulukuun 10 päivänä 2013 päivätyllä perustellulla vastaväitteellä Yhdistynyt kuningaskunta vastusti rekisteröintiä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan 2 kohdan nojalla. Marraskuun 12 päivänä 2013 päivätyllä ja marraskuun 19 päivänä 2013 komission saapuneen postin rekisteriin kirjatulla vastaväiteilmoituksella Belgia vastusti rekisteröintiä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan 2 kohdan nojalla. Belgian toimittama vastaväiteilmoitus sisälsi jo kaikki perustellun vastaväitteen tiedot. Belgia toimitti 15 päivänä tammikuuta 2014 perusteellisemman perustellun vastaväitteen asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Molemmat vastaväitteet otettiin käsiteltäviksi.

(3) Komissio kehotti 24 päivänä tammikuuta 2014 päivätyllä kirjeellä Italiaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja 13 päivänä helmikuuta 2014 päivätyllä kirjeellä Italiaa ja Belgiaa neuvottelemaan ja sopimaan asiasta keskenään sisäisiä menettelyjään noudattaen.

(4) Osapuolet eivät päässeet sopimukseen.

(5) Koska sopimukseen ei päästy, komission olisi tehtävä päätös asetuksen (EU) N:o 1151/2012 52 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(6) Vastaväitteen esittäjät väittävät asetuksen (EU) N:o 1151/2012 10 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdan mukaisesti, että nimityksen ”Pane Toscano” rekisteröiminen suojatuksi alkuperänimitykseksi on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan ja 7 artiklan 1 kohdan vastainen ja että nimi ”Pane Toscano” on yleisnimi.

(7) Vastaväitteen esittäjät väittävät, että Toscanassa korjattu tavallinen vehnä muodostuu lajikkeista, joita viljellään yleisesti useimmissa Italian osissa. Kyseisiä lajikkeita ei voida pitää kotoperäisinä tai erityisesti toscanalaisina lajikkeina. Viljan jalostaminen yksilöidyllä maantieteellisellä alueella 0-tyypin täysjyvävehnäjauhoksi tapahtuu tyypillisesti samankaltaisella tavalla kuin kaikkialla Italiassa ja yleensä myös muualla Euroopassa. Koska eri vehnälaatujen sekoittaminen on tarpeen, jotta saadaan oikeanlainen sekoitus, joka soveltuu haluttujen jauhojen suunniteltuun käyttötarkoitukseen, tuotetta luonnehtivat pikemminkin jauhojen tekniset ominaisuudet kuin tavallisen vehnän alkuperä. ”Pane Toscano” -leivän valmistuksessa pakollisen 0-tyypin täysjyvävehnäjauhon tekniset ominaisuudet ovat yleisluonteisia eivätkä Toscanan alueelle erityisiä. Hakemus on ristiriitainen, koska sen 5.2 kohdassa väitetään, että tuotteen korkea ravintoarvo ja helppo sulavuus johtuvat valmistuksessa käytetystä jauhosekoituksesta, kun taas 3.3 kohdassa täsmennetään, että valmistukseen käytetään ainoastaan yhtä tiettyä 0-tyypin täysjyvävehnäjauhoa. Hakemuksessa ei osoitettu maantieteellisen alueen ja tuotteen laadun tai

([1]) EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUVL C 235, 14.8.2013, s. 19.

ominaisuuksien välistä syy-seuraussuhdetta. Tämän vahvistaa se tosiseikka, että yhtenäisessä asiakirjassa viitataan ”toimijoiden perusteelliseen tuntemukseen”, jota pidetään ”erityisen tärkeänä tilanteessa, jossa tuotteen valmistukseen liittyy useita toisiinsa vaikuttavia tekijöitä”. Jauhojen sopivan mittainen varastointiaika myllyssä niin sanotun kypsymisprosessin (*maturazione*) varmistamiseksi ei ole erityinen tekijä, koska kyseinen käytäntö on levinnyt yleisesti kaikkialla Euroopan unionin alueelle. Rekisteröitäväksi ehdotettua nimeä ”Pane Toscano” käytetään yleisesti kaikkialla Toscanassa erityyppisistä leivistä, joita ei välttämättä valmisteta hakemuksessa määritellyn menetelmän mukaisesti. Lisäksi Italiassa nimen ”Pane Toscano” katsotaan tarkoittavan leipää, johon ei ole käytetty suolaa.

(8) Vastaväitemenettelyn edetessä vastaväitteen esittäjät väittivät myös, että tuote-eritelmään olisi pitänyt lisätä siemenviljan alkuperää koskevia sääntöjä ja että hakijan mainitsemasta lämpötilan vaikutuksesta jauhojen ominaisuuksiin ei ole esitetty tieteellistä näyttöä.

(9) Siitä huolimatta, että vastaväitteen esittäjät ovat esittäneet edellä mainitut väitteet, on aiheellista rekisteröidä nimitys ”Pane Toscano” suojattuna alkuperänimityksenä jäljempänä esitetyistä syistä.

(10) Rekisteröitävä nimitys ei viittaa jauhoihin tai vehnään vaan tuotteeseen eli leipään. Sen vuoksi on tarkasteltava itse tuotetta eli leipää, jotta voidaan todeta, johtuvatko sen laatu tai ominaisuudet pääasiassa tai yksinomaan erityisestä maantieteellisestä ympäristöstä ja siihen olennaisesti liittyvistä luonnollisista ja inhimillisistä tekijöistä.

(11) ”Pane Toscano” -nimisen tuotteen pääasiassa erityisestä maantieteellisestä ympäristöstä johtuvat laatu- ja erityisominaisuudet on kuvailtu tyhjentävästi yhtenäisessä asiakirjassa ja tuote-eritelmässä seuraavasti: hyvä säilyvyys, paahdetun hasselpähkinän tuoksu, sisuksen neutraali (suolaton) maku, rapea kuori, sisuksen epäsäännöllisen reikäinen rakenne ja valkoinen tai norsunluunvalkoinen väri, korkea ravintoarvo ja ominaisuudet, jotka tekevät siitä helposti sulavan ja johtuvat valmistuksessa käytettyjen eri jauholaatujen alhaisesta gluteenipitoisuudesta ja niiden sisältämästä runsasravinteisesta vehnänalkiosta (toisin kuin nykyisiin yleistyneessä valmistustavassa, jossa vehnänalkiota lisätään vasta valmistuksen aikana) sekä siitä, ettei taikinaan perinteisesti lisätä suolaa.

(12) Nämä laatu- ja erityisominaisuudet johtuvat ensisijaisesti yksilöidyn maantieteellisen ympäristön luonnollisista ja inhimillisistä tekijöistä.

(13) Kuten hakija on esittänyt, maantieteellisen alueen ja SAN-tuotteen ”Pane Toscano” laadun ja ominaisuuksien välinen yhteys liittyy olennaisesti leivän pitkään valmistusaikaan, jonka ansiosta hapanleipätaikinan suolattomasta vehnänalkiosta erottuvat ainesosat, jotka antavat leivän paistamisen jälkeen sille ominaisen maun, ulkonäön ja säilyvyyden. Tuote-eritelmässä yksityiskohtaisesti kuvaillun jauhamismenetelmän tuloksena jauhon luontaisesti sisältämä vehnänalkio vaikuttaa samanaikaisesti sekä ”Pane Toscano” -leivän ravintoarvoon että käymisprosessiin, koska vehnänalkion runsas entsyymipitoisuus vauhdittaa sokereiden hajoamista. Taikinajuuren hallittu käyttö saa aikaan suotuisat olosuhteet maitohappokäymiselle, jonka tuloksena muodostuvien yhdisteiden ansiosta leipä saa kypsyessään sille ominaiset maku- ja tuoksuominaisuudet. Erityisesti taikinajuuren on oltava vuorovaikutuksessa jauhoon, jonka täsmälliset ominaisuudet (pehmeys, alhainen W-arvo ja keskitason P/L-indeksi) on vahvistettu eritelmässä. Erityisistä ilmastotekijöistä johtuen Toscanassa viljellyistä vehnälajikkeista valmistetulla jauholla nämä ominaisuudet ovat muita lähialueita paremmat. Suolattomuus vaikuttaa käymisprosessiin ja korostaa selvästi myös tuotteen ominaismakua. Koska tuotteen valmistukseen liittyy useita toisiinsa vaikuttavia tekijöitä, on äärimmäisen tärkeää, että leipurit hallitsevat perusteellisesti tuotteen laatuparametrit sekä taikinajuuren valmistuksessa että nostatus- ja paistamisvaiheissa. Inhimilliset ja luontoon liittyvät tekijät ovat vahvasti yhteydessä toisiinsa muodostaen dynaamisen kokonaisuuden, joka kertoo alueen ja tuotteen ominaisuuksien välisestä yhteydestä.

(14) Vastaväitteen esittäjien mainitsemat perustelut eivät ole riittävän vakuuttavia kiistämään tätä hakijan hakemuksensa tueksi esittämää vankasti perusteltua kokonaiskuvaa.

(15) Se, että tuotteen ”Pane Toscano” valmistukseen käytetyt vehnälajikkeet eivät ole erityisiä toscanalaisia lajikkeita vaan että niitä esiintyy myös muilla alueilla Italiassa ja Euroopassa, ei ole merkityksellistä. Tuote-eritelmässä ei mainita ”Pane Toscano” -leivän valmistukseen hyväksyttyjä vehnälajikkeita tekijänä, joka sinänsä vaikuttaisi tuotteen erityisyyteen. ”Pane Toscano” -leivän valmistuksessa sallitaan useista Toscanasta peräisin olevista vehnälajikkeista saadun jauhon käyttö, mutta tämä ei ole ratkaisevaa, sillä eritelmässä ja yhtenäisessä asiakirjassa selitetään, että tärkein tekijä on ympäristön vaikutus vehnän laatuun. Yhteisestä geeniperimästä huolimatta

vehnälajikkeiden ominaispiirteiden erityisyys kehittyy ilmasto-olojen vaikutuksesta. Kun samoja lajikkeita viljellään muualla, jopa aivan Toscanan naapurialueilla, niiden kaupalliset ja tekniset ominaisuudet eivät vastaa ”Pane Toscano” -leivän valmistukseen tarvittavia ominaisuuksia. Ilmasto-olojen ja erityisesti minimilämpötilojen vaikutuksesta johtuen näiden vehnälajikkeiden toscanalaisista genotyypeistä saadun vehnäjauhon erityisominaisuudet (pehmeys, W-arvo ja P/L-indeksi) soveltuvat ”Pane Toscano” -leivän valmistukseen.

(16) Edellä esitetyn perusteella myös huomautus, jonka mukaan ”Pane Toscano” -leivän valmistukseen vaadittavan vehnäjauhon – joka ei ole täysjyvävehnäjauhoa, kuten vastaväitteen esittäjät väittävät, vaan pelkästään vehnänalkiota sisältävää jauhoa – tekniset ominaisuudet ovat yleisluonteisia, osoittautuu perusteettomaksi.

(17) Suojatun alkuperänimityksen määritelmässä ei edellytetä, että tuote on valmistettu tietylle yksilöidylle maantieteelliselle alueelle ominaisen menetelmän mukaan. Sen vuoksi tältä osin ei voida vedota myllyssä tapahtuvaan viljan jalostamiseen jauhoksi ja jauhon varastointiin myllyssä. Kyseiset vaiheet on kuvattu eritelmässä, koska on tarpeen saattaa niihin liittyvät käytännön yksityiskohdat tuottajien tietoisuuteen. Tässä tapauksessa jauhatusmenettelyllä on kuitenkin erityinen merkitys, sillä se vaikuttaa yhteen lopputuotteen tärkeimmistä laatuominaisuuksista varmistamalla, että alkuperäinen vehnänalkio on mukana jauhossa.

(18) Sääntö, joka koskee eri vehnälajikkeiden sekoittamista ”Pane Toscano” -leivän valmistuksen edellyttämän asianmukaisen jauhosekoituksen aikaansaamiseksi, ei kyseenalaista vehnän alkuperän merkitystä. Sitä vastoin sen voidaan katsoa vahvistavan, etteivät lajikkeet itsessään ole ratkaisevan tärkeitä. Lisäksi taitoa sekoittaa eri lajikkeita keskenään voidaan pitää inhimillisenä tekijänä, joka on osa maantieteellistä ympäristöä.

(19) Yhtenäisen asiakirjan 5.2 kohta ei ole ristiriitainen; ilmaisu ”johtuvat valmistuksessa käytettyjen jauhojen alhaisesta gluteenipitoisuudesta” tarkoittaa itse asiassa sitä, että valmistuksessa on käytetty eri vehnälajikkeiden sekoitusta, mikä käy selvästi ilmi, kun yhtenäistä asiakirjaa ja tuote-eritelmää ja erityisesti jälkimmäisen 5.1 kohtaa luetaan yhdessä.

(20) Syy-yhteyttä koskevassa kohdassa on epätarkkuutta siltä osin kuin siinä viitataan toimijoiden perusteelliseen osaamiseen ja asiantuntemukseen kaikkein tärkeimpänä tekijänä. Kyseessä on itse asiassa käännösvirhe yhtenäisen asiakirjan englanninkielisessä toisinnossa. Yhtenäisessä asiakirjassa todetaan, että ”koska tuotteen valmistukseen liittyy useita toisiinsa vaikuttavia tekijöitä, leipureiden asiantuntemus on erityisen tärkeää”. Sitä tosiseikkaa ei voida kiistää, etteikö inhimillisellä tekijällä olisi suuri merkitys osana alkuperänimityksen suojalla varustetun tuotteen laadun ja sen yksilöidyn maantieteellisen alueen välistä yhteyttä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan mukaisesti.

(21) Väite, jonka mukaan rekisteröitäväksi ehdotettua nimeä ”Pane Toscano” käytetään yleisesti kaikkialla Toscanassa erityyppisistä leivistä, joita ei välttämättä valmisteta hakemuksessa määritellyn menetelmän mukaisesti, on vailla perusteita. Se, että nimeä, jonka rekisteröintihakemus on jätetty, käytetään viittaamaan myös muihin kuin ehdotetussa eritelmässä esitettyjen sääntöjen mukaisesti valmistettuihin tuotteisiin, ei estä kyseisen nimen rekisteröimistä. Rekisteröinnin tarkoituksena voi lain mukaan olla myös tietyllä nimellä kaupan pidettyjen tuotteiden tuotantomenetelmien yhdenmukaistaminen. Väitteen, jonka mukaan Italiassa nimi ”Pane Toscano” tarkoittaa leipää, johon ei ole käytetty suolaa, tueksi ei ole esitetty todisteita. Lisäksi on syytä panna merkille, ettei kansallisen vastaväitemenettelyn yhteydessä esitetty vastaväitteitä nimityksen ”Pane Toscano” rekisteröimistä vastaan suojattuna alkuperänimityksenä.

(22) Vaatimusta siemenviljan alkuperäsäännöistä ei ole perusteltu riittävästi. Päätelmät lämpötilan vaikutuksesta Toscanassa viljellyn vehnän ominaisuuksiin on saatu 29 vuoden aikana kerättyihin tilastollisiin tietoihin perustuvasta ilmastovaikutuksia käsittelevästä tutkimuksesta. Vastaväitteen esittäjät eivät toimittaneet selkeää näyttöä, jonka perusteella kyseinen tutkimus voitaisiin kiistää.

(23) Näiden tietojen perusteella nimitys ”Pane Toscano” olisi lisättävä suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin.

(24) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maataloustuotteiden laatupolitiikkakomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Rekisteröidään nimitys ”Pane Toscano” (SAN).

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu nimitys liittyy komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2014 ([1]) liitteessä XI mainitun luokan 2.3 ”Leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet” tuotteeseen.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2014, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2014, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 179, 19.6.2014, s. 36).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/304,

annettu 2 päivänä maaliskuuta 2016,

nimityksen kirjaamisesta aitojen perinteisten tuotteiden rekisteriin [Heumilch/Haymilk/Latte fieno/ Lait de foin/Leche de heno (APT)]

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan ja 52 artiklan 3 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Itävallan hakemus nimitysten ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/”Leche de heno” rekisteröimiseksi julkaistiin asetuksen (EU) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]).

(2) Komissio vastaanotti 17 päivänä joulukuuta 2014 Saksalta kolme vastaväiteilmoitusta (esittäjinä Naturland – Verband für ökologischen Landbau e.V., Gläeserne Molkerei GmbH ja Bauernverband Mecklenburg-Vorpommern e.V.), jotka sisälsivät myös asianomaiset perustellut vastaväitteet. Komissiolle esitti suoraan 30 päivänä joulukuuta 2014 vastaväiteilmoituksen saksalainen VHM-yhdistys (Verband für handwerkliche Milchverarbeitung im ökologischen Landbau e.V.). Saksa lähetti komissiolle 5 päivänä tammikuuta 2015 vielä yhden vastaväiteilmoituksen (esittäjänä Deutsche Heumilchgesellschaft mbH).

(3) VHM:n suoraan komissiolle lähettämän ilmoituksen perusteella ei käynnistetty vastaväitemenettelyä. Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet muun kuin hakemuksen vastaanottaneen jäsenvaltion alueelle tai asuvat siellä, voivat esittää vastaväiteilmoituksen sijoittautumisjäsenvaltioille. Tämän vuoksi VHM ei voinut esittää ilmoitusta tai vastaväitettä suoraan komissiolle.

(4) Saksan komissiolle 5 päivänä tammikuuta 2015 lähettämän ilmoituksen perusteella ei käynnistetty vastaväitemenettelyä. Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan vastaväiteilmoitus olisi jätettävä kolmen kuukauden kuluessa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tapahtuneesta julkistamisesta. Vastaväiteilmoitus, joka vastaanotettiin 5 päivänä tammikuuta 2015, esitettiin tämän määräajan päätyttyä.

(5) Komissio tarkasteli Saksan 17 päivänä joulukuuta 2014 esittämiä kolmea vastaväiteilmoitusta ja katsoi, että ne voitiin ottaa tutkittaviksi. Komissio kehotti 19 päivänä helmikuuta 2015 päivätyllä kirjeellä asianomaisia osapuolia neuvottelemaan ja sopimaan asiasta keskenään sisäisiä menettelyjään noudattaen.

(6) Vastaväite, joka perustui Saksan 17 päivänä joulukuuta 2014 lähettämään ilmoitukseen ja joka koski yhdistyksen ”Naturland – Verband für ökologischen Landbau e.V.” esittämää vastaväitettä, peruttiin.

(7) Kuulemisen määräaikaa pidennettiin kolmella lisäkuukaudella.

(8) Itävalta ja Saksa pääsivät sopimukseen, josta ilmoitettiin komissiolle 10 päivänä elokuuta 2015.

(9) Koska Itävallan ja Saksan välinen sopimus on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 säännösten ja unionin lainsäädännön mukainen, sen sisältö olisi otettava huomioon.

([1]) EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUVL C 340, 30.9.2014, s. 6.

(10) Joitakin tuote-eritelmän yksityiskohtia on muutettu. Ne koskevat mahdollisuutta erotella tuottajien maatilat erillisiksi yksiköiksi, uusien rehuainesten sisällyttämistä korsirehun pakolliseen 75 prosentin osuuteen vuotuisena keskiarvona laskettuna, lupaa käyttää viherkompostia lannoitukseen sekä löyhempiä ehtoja, jotka koskevat märän heinän ja siilossa varastoitavan kuivan heinän tuottamista sekä säilörehun tuottamista ja varastointia.

(11) Nämä eivät ole asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan 4 kohdan mukaisia huomattavia muutoksia. Muutettua tuote-eritelmää ei näin ollen tarvitse julkaista vastaväitteiden esittämiseksi. Se olisi kuitenkin liittävä tähän asetukseen tiedotustarkoituksissa.

(12) Asianomaisten osapuolten välillä tehdyssä sopimuksessa todetaan myös, että olisi myönnettävä kahden vuoden siirtymäaika tuottajille, jotka nykyisin tuottavat nimityksillä ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/ ”Leche de heno” kaupan pidettyjä tuotteita, jotta he voivat ryhtyä asteittain noudattamaan tuote-eritelmää. Lisäksi olisi sallittava, että tuotteet, joita ei ole vielä saatettu markkinoille kyseisenä päivänä, voidaan saattaa markkinoille siihen saakka, kun varastot on käytetty loppuun.

(13) Komissio katsoo, että aitojen perinteisten tuotteiden suojaa olisi mukautettava, kun otetaan huomioon nimityksiä tähän saakka laillisesti käyttäneiden tuottajien ja toimijoiden etu. Kun otetaan huomioon edellä mainitut, osapuolten yhteisesti sopimat päätelmät ja asetuksen (EU) N:o 1151/2012 tavoitteet, olisi näin ollen ja perustuen asetuksen (EU) N:o 1151/2012 15 artiklan 1 kohtaan, jota vastaavasti sovelletaan myös aitoihin perinteisiin tuotteisiin, sallittava kahden vuoden siirtymäkausi. Siirtymäkauden aikana tuottajat voivat käyttää nimityksiä ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/”Leche de heno” noudattamatta tuote-eritelmää, ja siihen yhdistetään lupa jatkaa kyseisen kahden vuoden määräajan päätyttyä sellaisten tuotteiden saattamista markkinoille, jotka eivät täytä tuote-eritelmää, siihen saakka, kun varastot on käytetty loppuun. Näin eritelmää voidaan ryhtyä soveltamaan asteittain. Tällaisia tuotteita ei kuitenkaan tulisi saattaa markkinoille varustettuna maininnalla ”aito perinteinen tuote”, lyhenteellä ”APT” tai asianomaisella unionin tunnuksella.

(14) Edellä sanotun perusteella nimitykset ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/”Leche de heno” olisi kirjattava aitojen perinteisten tuotteiden rekisteriin.

(15) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maataloustuotteiden laatupolitiikkakomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Rekisteröidään nimitykset ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/”Leche de heno” (APT).

Ensimmäisessä kohdassa mainitut nimitykset viittaavat komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2014 ([1]) liitteessä XI mainitun luokan 1.4 ”Muut eläinperäiset tuotteet (munat, hunaja, erilaiset maitotuotteet paitsi voi, jne.)” tuotteeseen.

2 artikla

Tuote-eritelmän yhteenveto esitetään tämän asetuksen liitteessä.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2014, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2014, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 179, 19.6.2014, s. 36).

3 artikla

Nimityksiä ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/”Leche de heno” voidaan käyttää kuvaamaan tuotteita, jotka eivät ole ”Heumilch”/ ”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/”Leche de heno” -heinämaidon eritelmän mukaisia, kahden vuoden ajan tämän asetuksen voimaantulosta. Kun nimityksillä viitataan tuotteisiin, jotka eivät ole tuote-eritelmän mukaisia, tällaisiin nimityksiin ei saa liittää mainintaa ”aito perinteinen tuote”, lyhennettä ”APT” eikä asianomaista unionin tunnusta.

Kun kyseinen kahden vuoden ajanjakso on päättynyt, ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/”Leche de heno” -heinämaidon tuottajat saavat edelleen saattaa markkinoille näillä nimityksillä varustettuja tuotteita, jotka on valmistettu ennen kyseisen ajanjakson päättymistä ja jotka eivät ole 2 artiklassa tarkoitetun tuote-eritelmän mukaisia, siihen saakka, kun varastot on käytetty loppuun.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä maaliskuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

AITOA PERINTEISTÄ TUOTETTA KOSKEVA REKISTERÖINTIHAKEMUS

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi 20 päivänä maaliskuuta 2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 509/2006 (*)

"HEUMILCH"/"HAYMILK"/"LATTE FIENO"/"LAIT DE FOIN"/"LECHE DE HENO"

EY-nro: AT-TSG-0007-01035 – 27.8.2012

1. **Hakijaryhmittymän nimi ja osoite**

Nimi: ARGE Heumilch Österreich

Osoite: Grabenweg 68, A-6020 Innsbruck

Puhelin: +43 (0)512 345245

Sähköposti: office@heumilch.at

2. **Jäsenvaltio tai kolmas maa**

Itävalta

3. **Tuote-eritelmä**

3.1 *Rekisteröitävät nimet*

"Heumilch" (de); "Haymilk" (en); "Latte fieno" (it); "Lait de foin" (fr); "Leche de heno" (es)

3.2 *Nimi*

☐ on itsessään erityinen

☒ on maataloustuotteen tai elintarvikkeen erityisluonnetta ilmaiseva.

Heinämaitotalous on maidontuotannon alkuperäisin muoto. Maito on peräisin perinteisen kestävän maitotalouden tilojen eläimistä. Olennainen ero ja perinteinen luonne perustuu siihen, että heinämaidon tuotannossa, kuten alkuperäisessä maidontuotannossa, ei syötetä eläimille säilörehua. Maatalouden teollistumisen myötä 1960-luvulta alkaen koneistuminen on johtanut siihen, että maatiloilla on siirrytty yhä enemmän tuottamaan heinän sijasta säilörehua. Lisäksi heinämaidon tuotantoa koskevissa säännöissä kielletään eläimet ja rehut, jotka ovat voimassa olevan lainsäädännön mukaan geneettisesti muunnettuja.

Ruokinta vaihtelee vuodenaikojen mukaan. Viherrehukaudella eläimille syötetään tuoretta ruohoa ja yrttejä, osittain heinää ja 3.6 kohdassa lueteltuja sallittuja rehuaineita. Talvirehukaudella eläimille syötetään heinää ja osittain 3.6 kohdassa lueteltuja sallittuja rehuaineita.

3.3 *Asetuksen (EY) N:o 509/2006 13 artiklan 2 kohdan mukainen nimen varaaminen*

☒ Rekisteröintiin liittyy nimen varaaminen

☐ Rekisteröintiin ei liity nimen varaamista

3.4 *Tuotelaji*

Luokka 1.4. Muut eläinperäiset tuotteet

(*) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1. Korvattu asetuksella (EU) N:o1151/2012.

3.5 *Sen maataloustuotteen tai elintarvikkeen kuvaus, johon 3.1 kohdan mukaista nimeä sovelletaan*

Lehmänmaito voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

3.6 *Sen maataloustuotteen tai elintarvikkeen valmistusmenetelmän kuvaus, johon 3.1 kohdan mukaista nimeä sovelletaan*

Heinämaito tuotetaan perinteisissä tuotanto-olosuhteissa heinämaitosäädöksen mukaisesti. Ominaista tuotannolle on säilörehun kieltäminen ja sellaisten eläinten ja rehujen kieltäminen, jotka ovat voimassa olevan lainsäädännön mukaan geneettisesti muunnettuja.

Heinämaitosäädös

Heinämaito on lehmänmaitoa, jonka tuottajat ovat sitoutuneet noudattamaan seuraavia kriteerejä: Tuotannossa ei saa käyttää sellaisia eläimiä ja rehuja, jotka ovat voimassa olevan lainsäädännön mukaan geneettisesti muunnettuja.

Koko maatilaa on hoidettava heinämaitotuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

a) Tila voidaan kuitenkin jakaa täysin erillisiin tuotantoyksiköihin, joita kaikkia ei tarvitse hoitaa mainittujen sääntöjen mukaisesti. Tällöin on voitava erottaa toisistaan eri tuotantoalat.

b) Kun a kohdan mukaisesti kaikkia tilan yksiköitä ei hoideta heinämaitosääntöjen mukaisesti, toimijan on pidettävä eläimet, joita käytetään heinämaitotuotantoon, erillään eläimistä, joita käytetään muissa yksiköissä, ja pidettävä asianmukaista kirjanpitoa erillään pidon osoittamiseksi.

Sallitut rehut

— Ruokinnassa käytetään viherrehukaudella pääasiassa ruohoa, palkokasveja ja yrttejä ja talvirehukaudella heinää.

— Lisärehuna sallittuja ovat vihantarapsi, vihantamaissi, vihantaruis ja rehujuurikkaat sekä heinä-, sinimailas- ja maissipelletit ja vastaava rehu.

— Korsirehun osuuden on oltava vähintään 75 prosenttia vuosiannoksen kuivapainosta.

— Viljoista vehnä, ohra, kaura, ruisvehnä, ruis ja maissi ovat tavanomaisessa muodossa sallittuja myös sekoituksena kivennäisaineiden kanssa, esim. leseet ja pelletit.

— Rehuannoksessa voidaan käyttää härkäpapuja, rehuherneitä, lupiineita, öljysiemenkasveja ja öljykasvirouhetta tai -kakkuja.

Kielletyt rehut

— Ei ruokkimista säilörehulla, märällä heinällä tai siilossa varastoitavalla kuivalla heinällä.

— Ei ruokkimista panimoiden, tislaamoiden ja mehustamojen sivutuotteilla eikä muilla elintarviketeollisuuden sivutuotteilla, kuten märkä olutmäski ja märät leikkeet. Poikkeus: sokerintuotannon sivutuotteena syntyvät kuivat leikkeet ja melassi, viljankäsittelyssä syntyvä valkuaisrehu kuivana.

— Ei emolehmien ruokkimista liuotetuilla rehuilla.

— Ei ruokkimista eläinperäisillä rehuilla (maito, hera, eläinperäinen jauho jne.), poikkeuksena maito ja hera vasikoille.

— Ei ruokkimista puutarha- ja hedelmäjätteillä, perunoilla ja urealla.

Lannoitusta koskevat määräykset

— Jätevesilietettä, jätevesilietetuotteita ja kompostia ei saa tuoda kunnallisista käsittelylaitoksista, viherkompostia lukuun ottamatta, maidontoimittajan maatalousmaalle.

— Kun maidontoimittajan rehukasvien viljelyalalle tuodaan lantaa, ei viljelyalaa saa käyttää vähintään kolmeen viikkoon.

Kemiallisten apuaineiden käyttäminen

— Ainoastaan kemiallisten synteettisten kasvinsuojeluaineiden valikoiva käyttö on mahdollista maatalousalan asiantuntijoiden ohjauksessa samoin kuin rikkaruohontorjunta kaikilla maidontoimittajan nurmirehun viljelyaloilla.

— Sallittuja kärpäsmyrkkysuihkeita saa käyttää navetoissa ainoastaan, kun emolehmiä ei ole navetassa.

Toimituskiellot

— Heinämaitoa saa toimittaa aikaisintaan kymmenen päivän kuluttua poikimisesta.

— Jos lehmille on syötetty säilörehua, on odotettava vähintään 14 päivää.

— Alppilehmiä, joita on ruokittu kotitilalla säilörehulla, on joko alettava ruokkia muulla kuin säilörehulla 14 päivää ennen alppilaiduntamista, tai niiden maitoa voidaan käyttää heinämaitona (yksityinen heinämaidon toimittaja) vasta 14 päivän kuluttua alppilaiduntamisen alkamisesta. Alppilaitumella ei saa tehdä säilörehua eikä ruokkia lehmiä säilörehulla.

Geneettisesti muunnettujen ravintoaineiden ja rehujen kieltäminen

— Jotta heinämaito olisi perinteistä, tuotannossa ei saa käyttää sellaisia eläimiä ja rehuja, jotka ovat voimassa olevan lainsäädännön mukaan geneettisesti muunnettuja.

Muut määräykset

— Heinämaidon tuottajan tiloilla ei saa tuottaa eikä varastoida säilörehua.

— Muovitettuja pyöröpaaleja ei saa tuottaa eikä varastoida.

— Märkää heinää tai siilossa varastoitavaa kuivaa heinää ei saa tuottaa.

3.7 *Maataloustuotteen tai elintarvikkeen erityisluonne*

Heinämaito eroaa tavallisesta lehmänmaidosta 3.6 kohdassa esitettyjen heinämaitosäännöksen mukaisten erityisten tuotanto-olosuhteiden vuoksi.

Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft Rotholzin tutkimuksissa vuosina 1995 ja 2001 Ginzinger ja muut tutkijat havaitsivat 65 prosentissa säilörehumaitonäytteistä yli 1 000 *Clostridium*-bakteerin itiötä litraa kohden. Suurelle juustonvalmistajalle toimitettua maitoa koskevassa tutkimuksessa 52 prosentissa näytteistä määrä ylitti 10 000 itiötä litraa kohden. Ilman säilörehua tuotetun heinämaidon tapauksessa 85 prosentissa näytteistä *Clostridium*-bakteerin itiöitä oli alle 200 litraa kohden ja 15 prosentissa 200–300 litraa kohden. Heinämaidossa on erityisen ruokintatavan vuoksi merkittävästi vähemmän *Clostridium*-bakteerin itiöitä. Raa'asta heinämaidosta tuotetussa kovassa juustossa on sen vuoksi vähemmän reikä- ja makuvirheitä.

Säilörehun vaikutusta maidon laatuun koskevassa tutkimushankkeessa ("Einfluss der Silage auf die Milchqualität") tutkittiin maidon makua, kun ruokinnassa on käytetty säilörehua ja kun sitä ei ole käytetty (Ginzinger ja Tschager, Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft, Rotholz 1993). Kun ruokinnassa käytettiin heinää, 77 prosentissa maitonäytteistä ei havaittu makuvirheitä. Kun ruokinnassa käytettiin säilörehua (tavallinen maito), ainoastaan 29 prosentissa näytteistä ei havaittu makuvirheitä. Myös maitoautojen tankeista kerätyissä maitonäytteissä oli selvä ero. Ilman säilörehua tuotetun heinämaidon tapauksessa 94 prosentissa näytteistä ei havaittu makuvirheitä. Säilörehumaidon tapauksessa ainoastaan 45 prosentissa näytteistä ei havaittu makuvirheitä.

Wienin yliopistossa tehdyssä tutkielmassa (Schreiner, Seiz, Ginzinger, 2011) pystyttiin osoittamaan, että heinämaidossa on korsirehuun ja laiduntamiseen perustuvan ruokinnan ansiosta noin kaksi kertaa enemmän Omega-3-happoja ja konjugoituneita linolihappoja kuin tavallisessa maidossa.

3.8 *Maataloustuotteen tai elintarvikkeen perinteinen luonne*

Heinämaidon tuotanto ja käsittely on yhtä vanhaa kuin lypsylehmien pitäminen maataloudessa (noin 400-luvulta eKr.). Jo keskiajalla Alpeilla ja Tirolin vuoristossa ns. Schwaighöfen-tiloilla tuotettiin juustoa heinämaidosta. Sana ”Schwaig” tulee keskiyläsaksan kielestä ja tarkoittaa erityistä asutus- ja varsinkin elinkeinomuotoa Alpeilla. Schwaighöfen-tilat olivat maanomistajien itse perustamia pysyvästi asuttuja karjatiloja, joita käytettiin pääasiassa maitotaloudessa (erityisesti juustonvalmistus). Niitä on perustettu Tirolissa ja Salzburgissa 1100-luvulta alkaen. Heinämaito liittyi vuoristoalueilla alun perin kovan juuston valmistukseen raakamaidosta. Jo noin vuonna 1900 annettiin määräyksiä (maitosäädökset), jotka koskivat ilman säilörehuruokintaa tuotettua maitoa, joka kelpaa kovan juuston valmistukseen. Niiden pohjalta syntyivät Itävallassa vuoden 1950 paikkeilla Vorarlbergin, Tirolin ja Salzburgin osavaltioiden maitosäädökset. Vuonna 1975 nämä maitosäädökset yhdenmukaistettiin, ja maitotalousrahasto antoi ne määräyksinä, jotka koskevat kovan juuston valmistukseen kelpaavaa maitoa (”Bestimmungen über die Übernahme von hartkäsetauglicher Milch”, Österreichische Milchwirtschaft Heft 14, Beilage 6 Nr. 23c, 21.7.1975). Itävallan maitotaloudessa oli vuoteen 1993 asti tiettyjä tuotantoalueita, ns. säilörehun kieltoalueita, jotta heinämaitoa (eli ilman säilörehua tuotettua maitoa, kovaan juustoon kelpaavaa maitoa) olisi raakamaitoa käyttävien juustonvalmistajien saatavilla. Vuonna 1995 säilörehun kieltoaluetta jatkettiin heinämaitoa varten maa- ja metsätalous-, vesihuolto- ja ympäristöministeriön erityissäädökseen ympäristöystävällisen, laajamittaisen ja luonnollista elinympäristöä suojelevan maatalouden edistämisestä (Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft: ÖPUL) sisältyvällä säilörehusta luopumista koskevalla toimenpiteellä.

Perinteisesti Alpeilla on kautta aikojen ruokittu lehmiä heinämaitovaatimusten mukaisesti. Jo vuodelta 1544 on yksittäisiä asiakirjoja juustonvalmistuksesta Alpeilla Wildschönaun Holzalmissa Tirolissa.

1980-luvun alusta alkaen on ollut heinämaidontuottajia, jotka harjoittavat tiloillaan myös biologista/ekologista maanviljelyä.

3.9 *Erityisluonnetta koskevat vähimmäisvaatimukset ja tarkastusmenettely*

—

4. **Eritelmän noudattamisen tarkastamisesta vastaavat viranomaiset tai elimet**

4.1 *Nimi ja osoite*

—

4.2 *Viranomaisen tai elimen erityistehtävät*

—

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/305,

annettu 3 päivänä maaliskuuta 2016,

asetuksen (EU) N:o 37/2010 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse gentamysiinistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 470/2009 ([1]) ja erityisesti sen 14 artiklan yhdessä sen 17 artiklan kanssa,

ottaa huomioon eläinlääkekomitean muotoileman Euroopan lääkeviraston lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 470/2009 17 artiklassa edellytetään, että unionissa elintarviketuotantoeläimille tarkoitetuissa eläinlääkkeissä tai kotieläintaloudessa käytettävissä biosidivalmisteissa käytettäviksi tarkoitettujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärät, jäljempänä 'MRL-arvot', vahvistetaan asetuksessa.

(2) Komission asetuksen (EU) N:o 37/2010 ([2]) liitteen taulukossa 1 vahvistetaan farmakologisesti vaikuttavat aineet ja niiden MRL-arvoja eläinperäisissä elintarvikkeissa koskeva luokitus.

(3) Gentamysiini sisältyy jo tähän taulukkoon sallittuna aineena naudan- ja siansukuisten eläinten lihaksen, rasvan, maksan ja munuaisten sekä nautaeläinten maidon osalta.

(4) Komissio toimitti asetuksen (EY) N:o 470/2009 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti Euroopan lääkevirastolle, jäljempänä 'EMA', pyynnön gentamysiinin voimassa olevien MRL-arvojen ekstrapoloimisesta muihin eläinlajeihin tai kudoksiin.

(5) EMA on eläinlääkekomitean lausunnon perusteella suositellut, että gentamysiinin MRL-arvot ekstrapoloidaan kaikkiin elintarviketuotantoon käytettäviin nisäkäslajeihin ja kaloihin.

(6) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 37/2010 olisi muutettava.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkekomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 37/2010 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

([1]) EUVL L 152, 16.6.2009, s. 11.
([2]) Komission asetus (EU) N:o 37/2010, annettu 22 päivänä joulukuuta 2009, farmakologisesti vaikuttavista aineista ja niiden eläinperäisissä elintarvikkeissa esiintyvien jäämien enimmäismääriä koskevasta luokituksesta (EUVL L 15, 20.1.2010, s. 1).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä maaliskuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Korvataan gentamysiiniä koskeva kohta asetuksen (EU) N:o 37/2010 liitteessä olevassa taulukossa 1 seuraavasti:

Farmakologisesti vaikuttava aine	Merkkijäämä	Eläinlajit	Jäämien enimmäismäärä (MRL)	Kohdekudos	Muut säännökset (asetuksen (EY) N:o 470/2009 14 artiklan 7 kohdan mukaisesti)	Hoitoluokitus
”Gentamysiini	Gentamysiini C1, gentamysiini C1a, gentamysiini C2 ja gentamysiini C2a yhteensä	Kaikki elintarviketuotantoon käytettävät nisäkäslajit ja kalat	50 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 750 µg/kg 100 µg/kg	Lihas Rasva Maksa Munuaiset Maito	Kaloilla lihaksen MRL koskee lihasta ja nahkaa luonnollisessa suhteessa. Siansukuisilla lajeilla rasva koskee nahkaa ja rasvaa luonnollisessa suhteessa.	Anti-infektiiviset aineet / antibiootit”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/306,

annettu 3 päivänä maaliskuuta 2016,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Korean tasavallasta ja Malesiasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitososien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1283/2014 muuttamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun seurauksena

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([1]) (”perusasetus”) ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Aiemmat tutkimukset ja voimassa olevat polkumyyntitoimenpiteet

(1) Tiettyjen muun muassa Korean tasavallasta peräisin olevien putkien liitososien tuonnissa voimassa olevat polkumyyntitoimenpiteet otettiin käyttöön neuvoston asetuksella (EY) N:o 1514/2002 ([2]), jäljempänä ’alkuperäinen tutkimus’ ja ’alkuperäiset toimenpiteet’.

(2) Näitä toimenpiteitä jatkettiin lokakuussa 2008 neuvoston asetuksella (EY) N:o 1001/2008 ([3]) sen jälkeen, kun oli tehty polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun neuvoston asetuksen, jäljempänä ’perusasetus’, 11 artiklan 2 kohdan mukainen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu.

(3) Toimenpiteitä jatkettiin edelleen joulukuussa 2014 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1283/2014 ([4]) perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena, jäljempänä ’voimassa olevat toimenpiteet’.

(4) Kaikista Korean tasavallassa toimivista yrityksistä tapahtuvaan vientiin sovellettava polkumyyntitulli on tällä hetkellä 44 prosenttia alkuperäisessä tutkimuksessa määritetyn vahinkomarginaalin pohjalta.

1.2 Osittaista välivaiheen tarkastelua koskeva pyyntö

(5) Komissio vastaanotti tammikuussa 2015 perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön. Pyyntö rajoittuu polkumyynnin tarkasteluun korealaisen vientiä harjoittavan tuottajan TK Corporationin osalta, ja sen esitti kyseinen vientiä harjoittava tuottaja. Vientiä harjoittava tuottaja väitti pyynnössään, että olosuhteet, joiden perusteella toimenpiteet oli otettu käyttöön, olivat muuttuneet ja että muutokset olivat luonteeltaan pysyviä. Vientiä harjoittava tuottaja toimitti alustavaa näyttöä siitä, että vahingollisen polkumyynnin vaikutusten korjaaminen ei enää edellytä nykytasoisen toimenpiteen soveltamista.

1.3 Osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepano

(6) Kun komissio oli jäsenvaltioille asiasta ilmoitettuaan todennut, että oli olemassa riittävä näyttö sellaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanoon, joka rajattiin polkumyynnin tarkasteluun kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta, se ilmoitti 18 päivänä helmikuuta 2015 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([5]), jäljempänä ’vireillepanoilmoitus’, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta; tarkastelu rajattiin polkumyynnin tarkasteluun vientiä harjoittavan tuottajan osalta.

([1]) EYVL L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) EYVL L 228, 24.8.2002, s. 1.
([3]) EUVL L 275, 16.10.2008, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EU) N:o 363/2010 (EUVL L 107, 29.4.2010, s. 1).
([4]) EUVL L 347, 3.12.2014, s. 17.
([5]) EUVL C 58, 18.2.2015, s. 9.

(7) Komissio ilmoitti virallisesti osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan tutkimuksen vireillepanosta vientiä harjoittavalle tuottajalle, viejämaan viranomaisille ja unionin tuotannonalalle. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja tulla kuulluiksi.

1.4 **Tutkimus**

(8) Saadakseen tutkimuksensa kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot komissio lähetti vientiä harjoittavalle tuottajalle kyselylomakkeen ja sai vastauksen asetetussa määräajassa.

(9) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti.

1.5 **Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso**

(10) Polkumyynnin tasoa koskenut tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

(11) Näiden tietojen lisäksi vientiä harjoittava tuottaja toimitti myös vuotta 2013 koskevat kustannus- ja myyntitiedot ja ehdotti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jatkamista siten, että siihen lisättäisiin vuosi 2013, jotta saataisiin parannettua sen unioniin suuntautuvien myyntimäärien edustavuutta. Komissio kuitenkin vahvisti, ettei unioniin vuonna 2013 suuntautuneen myynnin lisääminen parantaisi edustavuutta määrän (verrattuna kokonaismyyntiin tai tuotantomäärään) eikä myyntimuotojen (ks. johdanto-osan 29 kappale jäljempänä) osalta. Sen vuoksi komissiolla ei ollut mitään riittävää syytä poiketa tavanomaisesta 12 kuukauden mittaisesta tarkastelua koskevasta tutkimusajanjaksosta, joka riittää edustavan päätelmän tekemiseen polkumyynnistä.

(12) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja toisti väitteensä, jonka mukaan vuosi 2013 olisi lisättävä tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon sen edustavuuden parantamiseksi. Se väitti, että vertailu kokonaistuotantomäärän kaltaisiin tekijöihin ei ole merkityksellistä ja että vuoden 2013 lisääminen tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon tekisi siitä edustavamman lisätuotelajien, -myyntimäärän ja -liikevaihdon kannalta.

(13) Perusasetuksessa ei nimenomaisesti todeta, miten tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson edustavuus olisi mitattava. Käsillä olevassa tapauksessa määrät, joita vientiä harjoittavan tuottajan väitetään myyneen unionin markkinoilla vuonna 2013, olivat alle puolet niistä määristä, joita sen väitettiin myyneen unionin markkinoilla tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, kun taas sen kokonaismyynnin ja tuotannon määrät olivat samaa mittaluokkaa molempina vuosina. Tässä tapauksessa on siis selvää, että vuoden 2013 lisääminen heikentäisi suhteellisesti vientiä harjoittavan tuottajan unioniin harjoittaman myynnin edustavuutta, kun taas absoluuttisesti se parantaisi sitä vain vähän.

(14) Tämän vuoksi komissio vahvistaa, ettei ole mitään pätevää perustelua jatkaa tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa komission tavanomaisesti käyttämää yhtä vuotta pidemmälle.

2. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(15) Tarkastelun kohteena ovat Korean tasavallasta peräisin olevat raudasta tai teräksestä (ei kuitenkaan ruostumattomasta teräksestä) valmistetut putkien liitososat (muut kuin valetut osat, laipat ja kierteitetyt osat), joiden suurin ulkoläpimitta on enintään 609,6 mm, jollaisia käytetään tyssähitsauksessa tai muihin tarkoituksiin ja jotka nykyisin luokitellaan CN-koodeihin ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 ja ex 7307 99 80, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

2.2 **Samankaltainen tuote**

(16) Tarkastelua koskevassa tutkimuksessa vahvistettiin, että vientiä harjoittavan tuottajan tuottamalla, kotimarkkinoilla myymällä ja unioniin ja muille vientimarkkinoille viemällä tuotteella on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset kuin unionin tuotannonalan unionissa myymillä tuotteilla.

(17) Komissio päätti, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. **POLKUMYYNTI**

a) *Normaaliarvo*

(18) Komissio tutki ensin, oliko vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(19) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai niihin verrattavissa.

(20) Sitten komissio tutki, oliko vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Komissio totesi, että useimpien tuotelajien kotimarkkinamyynti oli edustavaa.

(21) Seuraavaksi komissio määritti kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskennassa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(22) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; sekä

b) kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(23) Tässä tapauksessa normaaliarvo määritettiin kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotetuksi keskiarvoksi tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

(24) Normaaliarvo on ainoastaan tuotelajien kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, jos

a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä tai

b) tämän tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta on alle tuotannon yksikkökustannusten.

(25) Kotimarkkinamyyntiä koskevasta analyysistä kävi ilmi, että enin osa kaikesta kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia korkeampi. Normaaliarvo laskettiin sen vuoksi ainoastaan kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.

(26) Jos samankaltaisen tuotteen tuotelajia ei myyty lainkaan tai ei myyty riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä tai jos tuotelajia ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

(27) Laskennallinen normaaliarvo määritettiin lisäämällä vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana seuraavat:

a) painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, jotka aiheutuivat vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana; sekä

b) vientiä harjoittavan tuottajan saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

(28) Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla, lisättiin keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla kyseisten tuotelajien osalta suoritetuista liiketoimista. Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myyty ollenkaan kotimarkkinoilla, lisättiin painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto kaikista tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla suoritetuista liiketoimista.

b) *Vientihinta*

(29) Vientiä harjoittava tuottaja myi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vain vähäisiä määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin eli 0,1–0,3 prosenttia tuotantomäärästään (määrä ilmoitetaan vaihteluvälinä luottamuksellisuussyistä). Vientiä harjoittava tuottaja ei myöskään useiden liiketoimien osalta voinut vakuuttavasti osoittaa, että polkumyyntitulli oli tosiasiallisesti maksettu, mikä herättää epäilyjä siitä, oliko tavara luovutettu vapaaseen liikkeeseen unionin tullialueella. Tämä myynti suuntautui sitä paitsi kokonaisuudessaan kolmelle asiakkaalle tiettyjä hankkeita varten, joilla oli omat liitososia koskevat erityisvaatimuksensa. Lisäksi myynti tapahtui ”pakettina” muiden liitososien ja tuotteiden kanssa, jotka eivät olleet tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tässä yhteydessä ristiinkompensoinnin vaara katsottiin huomattavaksi. Edellä mainituista syistä polkumyynnistä ei vientiä harjoittavan tuottajan tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana unioniin harjoittaman tarkasteltavana olevan tuotteen myynnin pohjalta voitu tehdä mielekästä analyysia.

(30) Koska unioniin ei viety riittäviä määriä, vientihinnan määrittämiseen käytettiin vientiä muihin kolmansiin maihin. Todettiin, että kyseisellä vientiä harjoittavalla tuottajalla on neljä merkittävää vientimarkkina-aluetta, jotka yhdessä kattoivat yli 50 prosenttia vientiä harjoittavan tuottajan vientimyynnistä kolmansiin maihin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Jäljelle jäävä osuus muodostuu 39 muusta vientikohteesta, joiden kunkin osuus on 0,1–5 prosenttia vientiä harjoittavan tuottajan vientimyynnistä. Näihin maihin suuntautuvan viennin hinnat vaihtelevat suuresti kunkin markkina-alueen erilaisen luonteen mukaan. Monet näistä erilaisuutta selittävistä tekijöistä (kuten kilpailun edellytykset kullakin markkina-alueella) eivät ole tiedossa. Siksi tutkittiin tarkemmin, voitaisiinko yhtä näistä vientiä harjoittavan tuottajan keskeisistä vientikohteista käyttää unionin markkinoiden sijasta.

(31) Yhdistyneet arabiemiirikunnat, jäljempänä ’Arabiemiirikunnat’, on vientiä harjoittavan tuottajan suurin vientimarkkina-alue, jonka osuus vientiä harjoittavan tuottajan vientimyynnin painosta oli 15 % – 18 % ja samaten 15 % – 18 % sen arvosta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Arabiemiirikunnissa ei kuitenkaan ole tarkasteltavana olevan tuotteen kotimaisia tuottajia. Sen vuoksi sen taloudellisen rakenteen katsotaan poikkeavan aika lailla unionin markkinoista.

(32) Kuten asetukseen (EU) N:o 1283/2014 johtaneessa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, nytkin katsottiin aiheelliseksi analysoida kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan myyntiä Yhdysvaltoihin, joka oli vientiä harjoittavan tuottajan toiseksi suurin vientikohde tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tutkimuksessa vahvistettiin, että Yhdysvaltojen markkinat ovat samankokoiset kuin unionin markkinat, ja niillä on sekä lukuisia kotimaisia tuottajia että paljon tuontia. Se vahvisti myös, että Yhdysvaltojen markkinoilla oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla alhaiset tuontitullit eikä Koreasta peräisin olevaan tuontiin sovellettu polkumyyntitulleja, mikä tekee niistä hyvin kilpaillut markkinat. Lisäksi Yhdysvallat on todellakin merkittävä vientikohde Korealle yleisesti ja myös kyseiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, jonka tuotantomäärästä sen osuus oli 7–12 prosenttia ja vientimyynnistä 11–14 prosenttia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

(33) Tämän tapauksen erityispiirteiden vuoksi katsottiin näin ollen, että tässä nimenomaisessa tutkimuksessa Yhdysvallat olisi järkevä perusta vientihinnan määrittämiseksi, koska unioniin suuntautuvaa vientiä ei ollut riittävästi. Vientiä harjoittavan tuottajan todennettua vientihintaa Yhdysvaltoihin käytettiin näin ollen vientihinnan määrittämiseen oikaistuna noudettuna lähettäjältä -tasolle ottamalla huomioon soveltuvin osin muun muassa kuljetuskustannukset, tullit ja verot.

(34) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja kiisti niin oikeudellisista syistä kuin tosiseikkojen pohjalta päätelmän, jonka mukaan sen unioniin suuntautuneita myyntitapahtumia ei voitu käyttää edustavan vientihinnan määrittämiseen.

(35) Ensinnäkin vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komissio voi pitää vientihintaa epäluotettavana ainoastaan, jos perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla vahvistetaan, että vientiä harjoittavan tuottajan ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely. Kaikissa muissa tapauksissa komission olisi pohjattava polkumyyntilaskelma (unioniin suuntautuvan) viennin hintaan, ja mikäli näin ei tehtäisi, rikottaisiin WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 3 kohtaa.

(36) Komissio ei tältä osin ole samaa mieltä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan kapea-alaisesta tulkinnasta, jonka tueksi ei ole annettu oikeuskäytäntöä. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan säännöksestä ei mitenkään käy ilmi, että tutkivan viranomaisen olisi nojauduttava epäedustaviin vientimyynnin määriin, joiden hintatasoa ei missään tapauksessa voida pitää merkityksellisenä ottaen huomioon johdanto-osan 29 kappaleessa selitetyt olosuhteet, joita käsitellään tarkemmin tässä osassa. Tämän vuoksi vientiä harjoittavan tuottajan väitteet olisi hylättävä.

(37) Toiseksi vientiä harjoittava tuottaja väitti tosiseikkojen osalta, ettei sen myynti unioniin ollut vähäistä, ja viittasi sen vuosina 2013 ja 2014 unioniin suuntautuneeseen väitettyyn myyntiin liittyvien liiketoimien, tuotelajien ja jäsenvaltioiden määrään. Vientiä harjoittava tuottaja esitti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla kuitenkin vain 14 laskua unioniin suuntautuneesta myynnistä. Vientiä harjoittava tuottaja ei kiistänyt edellä johdanto-osan 29 kappaleessa mainittuja väitetyn unioniin suuntautuneen myynnin hyvin vähäisiä tonnimääriä.

(38) Kolmanneksi vientiä harjoittava tuottaja väitti tosiseikkojen osalta, että se seikka, että sen vientimyynti unioniin liittyi tiettyihin hankkeisiin, joilla oli omat erityisvaatimuksensa, ei ole merkityksellinen, ja että se oli esittänyt positiivista näyttöä siitä, että ristiinkompensointia ei ollut tapahtunut. Tältä osin olisi huomattava, että päätelmissä ilmoitettiin, että unionin markkinoilla tapahtuneen myynnin luonteen vuoksi on olemassa vaara ristiinkompensoinnista muiden tuotteiden kanssa, vaikka myönnettiinkin, että mitään sellaista näyttöä ei todettu, joka olisi todistanut ristiinkompensointia todella tapahtuneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana tai joka olisi osoittanut tämän väitteen vääräksi. Kun muistetaan, että päätelmistä ilmoitettaessa esille nostettiin ainoastaan ristiinkompensoinnin vaaran mahdollisuus, se oli ainoastaan yksi niistä tekijöistä, joita komissio tarkasteli määrittäessään unioniin suuntautuvan myynnin edustavuutta (ks. johdanto-osan 29 kappale).

(39) Neljänneksi vientiä harjoittava tuottaja väitti tosiasioiden osalta, että komissio oli saanut näyttöä siitä, että kaikki tavarat oli luovutettu vapaaseen liikkeeseen unionin markkinoilla ja että polkumyyntitullit oli maksettu tai tulivat maksettaviksi.

(40) Vientiä harjoittava tuottaja vastasi päätelmien ilmoittamisen jälkeen komission pyyntöön selkeyttää näkökantaansa tässä asiassa siltä osin kuin on kyse komission saatavilla olevista lähdeasiakirjoista. Esitetyt asiakirjat vahvistivat selittämättömiä tullien maksamiseen liittyviä sääntöjenvastaisuuksia liiketoimissa, jotka kattavat noin puolet unioniin suuntautuneesta myyntimäärästä. Erityisesti ne liiketoimet, joiden osalta ei voitu esittää näyttöä 44 prosentin suuruisen polkumyyntitullin maksamisesta, tekevät näistä unioniin suuntautuneen myynnin hinnoista selkeästi epäluotettavia, koska kyseinen myynti on näin ollen kaikella todennäköisyydellä tapahtunut sen virheellisen olettamuksen varassa, että polkumyyntitulleja ei jouduta maksamaan.

(41) Viidenneksi TK Corporation väitti, että koska välivaiheen tarkastelu käynnistettiin käyttäen unioniin suuntautunutta vientimyyntiä koskevaa alustavaa näyttöä, jonka mukaan polkumyyntimarginaali oli alhaisempi, tällöin olisi pitänyt olla mahdollista (polkumyynnin lopullisen määrittämisen yhteydessä) laskea polkumyyntimarginaali unioniin suuntautuvan myynnin pohjalta. Tämä väite hylättiin. Ensinnäkin välivaiheen tarkastelun käynnistämiseen tarvittava näyttö eroaa luonteeltaan huomattavasti siitä näytöstä, johon tutkiva viranomainen pohjasi lopulliset päätelmänsä. Toiseksi tutkimuksessa vahvistettiin, ettei kyseistä myyntiä voitu käyttää pitävästi kaikista tässä osassa käsitellyistä syistä. Lisäksi on huomattava, että pelkästään se mahdollisuus, että polkumyyntimarginaali voidaan laskea, ei tee polkumyyntimarginaalista perusasetuksen asiaan liittyvien säännösten mukaista.

(42) Ottaen näin ollen huomioon, että unioniin suuntautuva myynti oli erittäin vähäistä niin absoluuttisesti kuin suhteellisesti tarkasteltuna ja lisäksi, että määrään liittyvien syiden lisäksi oli muita oikeutettuja syitä epäillä tämän myynnin merkittävän osan luotettavuutta, hylätään väite, jonka mukaan komissio jätti virheellisesti huomioimatta unioniin suuntautuneen vientimyynnin vientihintaa määritettäessä.

(43) Lopuksi voidaan todeta, että edellä johdanto-osan 32 ja 33 kappaleissa esitetyt analyysit ja päätelmät, joita vientiä harjoittava tuottaja ei kiistänyt, osoittavat selvästi, että vientihinta muodostettiin asianmukaisella tavalla ja että Yhdysvaltoja voidaan pitää kohtuullisena perustana vientihintojen määrittämiseksi, kun käytettävissä ei ole luotettavia unionin hintoja.

c) *Vertailu*

(44) Komissio vertaili normaaliarvoa ja vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(45) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin sisämaarahti- ja merirahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten huomioon ottamiseksi.

d) *Polkumyyntimarginaali*

(46) Komissio vertasi vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(47) Tähän perustuva painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana on 32,4 prosenttia.

4. **MUUTTUNEIDEN OLOSUHTEIDEN PYSYVYYS**

(48) Komissio tutki perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti myös, voidaanko muuttuneita olosuhteita pitää perustellusti pysyvinä.

(49) Tältä osin tutkimuksessa kävi ilmi, että TK Corporationissa oli todella tehty rakenteellisia muutoksia, joiden ansiosta kustannukset alenivat ja toiminta tehostui. Erityisesti voidaan todeta, että yritys otti käyttöön toisen tehtaan vuonna 2010 ja kolmannen vuonna 2012. Kapasiteetin kasvettua huomattavasti tuotantolinjat ja varastot voitiin organisoida uudelleen tehokkaammin ja kustannuksia vähentää huomattavasti. Tällä kustannusten alenemisella on välitön vaikutus polkumyyntimarginaaliin. Tässä kuvatut olosuhteet eivät todennäköisesti muutu lähitulevaisuudessa tavalla, joka vaikuttaisi näihin päätelmiin.

(50) Tämän vuoksi olosuhteiden voidaan katsoa muuttuneen pysyvästi, eikä toimenpiteen soveltaminen nykyisellä tasolla ole enää perusteltua.

(51) Defence Committee of the EU Steel Butt-Welding Fittings Industry huomautti, että huolimatta niistä rakenteellisista muutoksista, joiden avulla TK Corporationin on sanottu alentaneen kustannuksia ja tehostaneen toimintaansa, TK Corporationin kannattavuus (koko yrityksen osalta) ei parantunut ajanjaksolla 2012–2014. Tämän vuoksi Defence Committee of the EU Steel Butt-Welding Fittings Industry epäili muuttuneiden olosuhteiden pysyvyyttä ja niiden vaikutusta polkumyyntimarginaaliin.

(52) Komissio analysoi tämän väitteen. Ensinnäkin on huomattava, että muuttuneiden olosuhteiden pysyvyyttä arvioidaan vuonna 2002 tehtyyn alkuperäiseen tutkimukseen nähden. Toiseksi yrityksen kannattavuus ja sen kehityssuunta määritetään käyttämällä useita tekijöitä, joista tehokkuus on ainoastaan yksi. Kolmanneksi johdanto-osan 49 kappaleessa mainittu kustannusten aleneminen liittyy ainoastaan kustannuksiin, jotka voidaan yhdistää samassa johdanto-osan kappaleessa mainittuihin rakenteellisiin muutoksiin. Esimerkiksi keskimääräisten raaka-ainekustannusten, työvoimakustannusten ja energiakustannusten kehityssuuntaa ei voida suoraan yhdistää kahden tehtaan käyttöönotosta saatuihin tehokkuusetuihin. Lopuksi voidaan vielä todeta, että Defence Committee of the EU Steel Butt-Welding Fittings Industry perusteli väitettään viittaamalla koko TK Corporationin kannattavuuslukuihin eikä tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyviin kannattavuuslukuihin. Tämän vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

5. **POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

(53) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin ehdottaa vientiä harjoittavaan tuottajaan sovellettavan tullin muuttamista, ja niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa.

(54) Tarkastelua koskevan tutkimuksen tuloksena ehdotettu tarkistettu polkumyyntimarginaali ja polkumyyntitulli, jota sovellettaisiin TK Corporationin valmistaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin, on 32,4 prosenttia.

(55) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 1283/2014 1 artiklan 2 kohdassa oleva taulukko lisäämällä siihen teksti seuraavasti:

Maa	Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Korean tasavalta	TK Corporation, 1499–1, Songjeong-Dong, Gangseo-Gu, Busan	32,4	C066
	Kaikki muut yritykset	44,0	C999

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä maaliskuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/307,

annettu 3 päivänä maaliskuuta 2016,

tiettyihin al-Qaida-verkostoa lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 243. kerran

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin al-Qaida-verkostoa lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä 27 päivänä toukokuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 ([1]) ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä 7 a artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I luetellaan ne henkilöt, ryhmät ja yhteisöt, joita asetuksessa säädetty varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee.

(2) Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston pakotekomitea päätti 29 päivänä helmikuuta 2016 lisätä yksitoista luonnollista henkilöä ja yhden yhteisön niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon, joita varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 881/2002 liite I olisi saatettava ajan tasalle.

(3) Jotta tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä olisi tavoiteltu vaikutus, asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 881/2002 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä maaliskuuta 2016.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Ulkopolitiikan välineiden hallinnon päällikkö

([1]) EYVL L 139, 29.5.2002, s. 9.

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 881/2002 liite I seuraavasti:

1) Lisätään asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I olevaan luonnollisten henkilöiden luetteloon seuraavat kohdat:

a) ”Abd Al-Baset Azzouz (*alias* a) Abdelbassed Azouz, b) Abdul Baset Azouz, c) AA (nimikirjaimet)). Syntynyt 7.2.1966 Domassa, Libyassa. Libyan kansalainen. Passin nro: a) 223611 (Libyan passi), b) C00146605 (Ison-Britannian passi). Osoite: Libya (viimeisin tiedossa oleva olinpaikka). 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

b) ”Gulmurod Khalimov. Syntymäaika: a) 14.5.1975, b) arviolta vuonna 1975. Syntymäpaikka: a) Varzobin alue, Tadžikistan, b) Dušanbe, Tadžikistan. Tadžikistanin kansalainen. Osoite: Syyrian arabitasavalta (tilanne syyskuussa 2015). 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

c) ”Nusret Imamovic (*alias* Nusret Sulejman Imamovic). Syntymäaika: a) 26.9.1971, b) 26.9.1977. Bosnia ja Hertsegovinan kansalainen. Passin nro: a) 349054 (Bosnia ja Hertsegovinan passi), b) 3490054 (Bosnia ja Hertsegovinan passi). Osoite: Syyrian arabitasavalta (tilanne syyskuussa 2015). 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

d) ”Muhannad Al-Najdi (*alias* a) ’Ali Manahi ’Ali al-Mahaydali al-’Utaybi, b) Ghassan al-Tajiki. Syntynyt 19.5.1984 al-Duwadmissa, Saudi-Arabiassa. Saudi-Arabian kansalainen. 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

e) ”Morad Laaboudi (*alias* a) Abu Ismail, b) Abu Ismail al-Maghribi. Syntynyt 26.2.1993 Marokossa. Marokon kansalainen. Passin nro: a) UZ6430184 (Marokon passi), b) CD595054 (Marokon henkilötunnus). Osoite: Turkki. 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

f) ”Ali Musa Al-Shawakh (*alias* a) ’Ali Musa al-Shawagh, b) ’Ali Musa al-Shawagh, c) Ali al-Hamoud al-Shawakh, d) Ibrahim al-Shawwakh, e) Muhammad ’Ali al-Shawakh, f) Abu Luqman, g) Ali Hammud, h) Abdullah Shuwar al-Aujayd, i) Ali Awas, j) ’Ali Derwish, k) ’Ali al-Hamud, l) Abu Luqman al- Sahl, m) Abu Luqman al-Suri, n) Abu Ayyub. Syntynyt vuonna 1973 Sahlin kylässä, Raqqan maakunnassa, Syyrian arabitasavallassa. Syyrian kansalainen. Osoite: Syyrian arabitasavalta. 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

g) ”Hasan Al-Salahayn Salih Al-Sha’ari (*alias* a) Husayn al-Salihin Salih al-Sha’iri, b) Abu Habib al-Libi, c) Hasan Abu Habib). Syntynyt vuonna 1975 Dernassa, Libyassa. Libyan kansalainen. Passin nro: a) 542858 (Libyan passi), b) 55252 (Dernassa, Libyassa, myönnetty Libyan henkilötunnus). Osoite: Libya. 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

h) ”Mounir Ben Dhaou Ben Brahim Ben Helal (*alias* a) Mounir Helel, b) Mounir Hilel, c) Abu Rahmah, d) Abu Maryam al-Tunisi. Syntynyt 10.5.1983 Ben Guerdanessa, Tunisiassa. Tunisian kansalainen. 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

i) ”Mohammed Abdel-Halim Hemaida Saleh (*alias* a) Muhammad Hameida Saleh, b) Muhammad Abd-al-Halim Humaydah, c) Faris Baluchistan). Syntymäaika: a) 22.9.1988, b) 22.9.1989. Syntymäpaikka: Alexandria, Egypti. Egyptin kansalainen. Osoite: Egypti. 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

j) ”Salim Benghalem. Syntynyt 6.7.1980 Bourg la Reinessä, Ranskassa. Ranskan kansalainen. Osoite: Syyrian arabitasavalta (tilanne syyskuussa 2015). 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

k) ”Abu Ubaydah Yusuf Al-Anabi (*alias* a) Abou ObeJda Youssef AI-Annabi, b) Abu- Ubaydah Yusuf Al-lnabi, c) Mebrak Yazid, d) Youcef Abu Obeida, e) Mibrak Yazid, f) Yousif Abu Obayda Yazid, g) Yazid Mebrak, h) Yazid Mabrak, i) Yusuf Abu Ubaydah, j) Abou Youcef). Syntynyt 7.2.1969 Annabassa, Algeriassa. Algerian kansalainen. Osoite: Algeria. Lisätietoja: valokuva saatavilla liitettäväksi Interpolin ilmoitukseen YK:n turvallisuusneuvoston pakotteista. 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016.”

2) Lisätään seuraava kohta oikeushenkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon:

"Harakat Sham Al-Islam (*alias* a) Haraket Sham al-Islam, b) Sham al- Islam, c) Sham al-Islam Movement. Osoite: Syyrian arabitasavalta. 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 29.2.2016."

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/308,

annettu 3 päivänä maaliskuuta 2016,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ([2]) ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

(2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä maaliskuuta 2016.

Komission puolesta,

puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi (1)	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	EG	371,5
	IL	154,0
	MA	95,7
	SN	174,9
	TN	110,7
	TR	106,0
	ZZ	168,8
0707 00 05	JO	194,1
	MA	84,0
	TR	165,9
	ZZ	148,0
0709 93 10	MA	55,5
	TR	163,7
	ZZ	109,6
0805 10 20	EG	47,2
	IL	76,2
	MA	60,2
	TN	55,6
	TR	66,0
	ZZ	61,0
0805 50 10	MA	119,2
	TN	91,8
	TR	97,7
	ZZ	102,9
0808 10 80	CL	92,5
	US	133,9
	ZZ	113,2
0808 30 90	CL	213,7
	CN	59,3
	ZA	98,7
	ZZ	123,9

(1) Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi ”ZZ” tarkoittaa ”muuta alkuperää”.

PÄÄTÖKSET

KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) 2016/309,

annettu 26 päivänä marraskuuta 2015,

Bermudassa voimassa olevan, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevan valvontajärjestelyn vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY säädetyn järjestelyn kanssa ja komission delegoidun päätöksen (EU) 2015/2290 muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ([1]) (Solvenssi II) ja erityisesti sen 172 artiklan 2 kohdan, 227 artiklan 4 ja 5 kohdan sekä 260 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivillä 2009/138/EY perustetaan riskiperusteinen vakavaraisuusjärjestely vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä varten unionissa. Direktiiviä 2009/138/EY aletaan soveltaa unionissa toimiviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin täysimittaisesti 1 päivänä tammikuuta 2016.

(2) Direktiivin 2009/138/EY 311 artiklan mukaisesti komissio voi hyväksyä kyseisessä direktiivissä tarkoitettuja delegoituja säädöksiä myös ennen sen soveltamispäivää.

(3) Direktiivin 2009/138/EY 172 artikla koskee sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettavan, kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuutta, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa. Vastaavuuden vahvistaminen mahdollistaa sen, että kyseisessä kolmannessa maassa kotipaikkaa pitävien yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia voidaan käsitellä samalla tavoin kuin mainitun direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneiden yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia.

(4) Direktiivin 2009/138/EY 227 artiklassa säädetään vastaavuuden vahvistamisesta kolmansien maiden sellaisten vakuutusyritysten osalta, jotka kuuluvat unionissa kotipaikkaa pitäviin ryhmiin. Vastaavuuden vahvistaminen mahdollistaa sen, että kun tällaiset ryhmät käyttävät raportoinnissaan konsolidointimenetelmänä vähentämistä ja yhteenlaskemista, ne voivat ryhmän vakavaraisuusvaatimusta ja hyväksyttävää omaa varallisuutta laskiessaan ottaa huomioon kolmannen maan sääntöjen mukaan lasketut pääomavaatimukset ja käytettävissä olevan pääoman (oman varallisuuden) sen sijaan, että ne laskettaisiin direktiivin 2009/138/EY perusteella.

(5) Direktiivin 2009/138/EY 260 artiklassa säädetään vastaavuuden vahvistamisesta sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta, joiden emoyrityksen kotipaikka on unionin ulkopuolella. Jos vastaavuus vahvistetaan, jäsenvaltiot turvautuvat direktiivin 2009/138/EY 261 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmannen maan ryhmävalvontaviranomaisten harjoittamaan vastaavaan ryhmävalvontaan.

(6) Kolmannen maan oikeudellisen järjestelyn katsotaan vastaavan täysin direktiivillä 2009/138/EY vahvistettua järjestelyä, jos se täyttää vaatimukset, jotka tarjoavat vastaavantasoisen vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojan.

([1]) EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

(7) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EVLEV) antoi 11 päivänä maaliskuuta 2015 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ([1]) 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiolle lausunnon Bermudassa voimassa olevasta, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin ja -ryhmiin sovellettavasta sääntely- ja valvontajärjestelmästä. Bermudan vakuutuslainsäädäntöä muutettiin heinäkuussa 2015, ja EVLEV saattoi lausuntonsa ajan tasalle 31 päivänä heinäkuuta 2015. EVLEVin lausunto perustuu asiaa koskevaan Bermudan lainsäädäntökehykseen, johon kuuluvat laki vakuutuslain muuttamisesta (Insurance Amendment (No 2) Act), jäljempänä 'vakuutuslaki', joka hyväksyttiin heinäkuussa 2015 ja joka tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016, vakuutusalan käytännesäännöt, joiden muutos tulee voimaan heinäkuussa 2015, sekä tarkistetut vakuutusalan vakavaraisuussäännöt, jotka Bermudan rahaviranomainen (Bermudan Monetary Authority), jäljempänä 'BMA', on hyväksynyt ja jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016. Komissio on tukeutunut arvioinnissaan EVLEVin antamiin tietoihin.

(8) Ottaen huomioon komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 ([2]) säännökset, erityisesti 378, 379 ja 380 artiklan, sekä EVLEVin lausunnon on sovellettava useita perusteita vastaavuuden arvioimiseksi direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 2 kohdan, 227 artiklan 4 kohdan ja 260 artiklan 3 kohdan nojalla.

(9) Kyseisiin perusteisiin sisältyy tiettyjä vaatimuksia, jotka asetetaan kahdessa tai useammassa edellä mainituista delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 378, 379 ja 380 artiklasta ja jotka koskevat yksittäisiä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmiä. Tässä säädöksessä täsmennetään, tarkastellaanko vakuutusyrityksiä yksittäisen yrityksen vai ryhmän tasolla, koska yksittäiset yritykset voivat myös kuulua ryhmiin. Vaatimukset liittyvät valtuuksiin, vakavaraisuuteen, hallintoon, läpinäkyvyyteen, viranomaisten väliseen yhteistyöhön ja luottamuksellisten tietojen käsittelyyn sekä siihen, miten päätökset vaikuttavat rahoitusvakauteen.

(10) Resursseista, valtuuksista ja tehtävistä todetaan, että Bermudan paikallisella valvojalla BMA:lla on valtuudet valvoa tehokkaasti vakuutus- ja jälleenvakuutustoimintaa ja tarvittaessa määrätä seuraamuksia tai toteuttaa täytäntöönpanotoimia, kuten peruuttaa yrityksen toimilupa tai vaihtaa sen johto osittain tai kokonaan. BMA:lla on tarvittavat taloudelliset ja henkilöstöresurssit, asiantuntemus, valmiudet ja toimivalta suojata tehokkaasti kaikkia vakuutuksenottajia ja edunsaajia.

(11) Vakavaraisuudesta todetaan, että Bermudan vakavaraisuuspääomavaatimus (Bermuda Capital Solvency Requirement, BSCR), jonka avulla arvioidaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tai -ryhmien taloudellista asemaa, perustuu hyvän taloudenhoidon periaatteisiin, ja vakavaraisuusvaatimukset perustuvat kaikkien varojen ja velkojen liiketaloudelliseen arvostamiseen niin sanotussa taloudellisessa taseessa (Economic Balance Sheet). Tällä varmistetaan vakuutusyritysten välinen vertailukelpoisuus. BSCR:ssä vaaditaan, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on riittävät rahoitusvarat, ja siinä vahvistetaan perusteet, jotka koskevat vakuutusteknistä vastuuvelkaa, sijoituksia, pääomavaatimuksia (mukaan luettuna pääoman vähimmäistaso) ja omaa varallisuutta, sekä edellytetään, että BMA toteuttaa ajoissa toimia, jos pääomavaatimuksia ei noudateta tai jos vakuutuksenottajien edut ovat uhattuina. Pääomavaatimukset ovat riskiperusteisia, ja niiden tarkoituksena on ottaa huomioon kvantifioitavissa olevat riskit. Tärkein pääomavaatimus, jota kutsutaan korotetuksi pääomavaatimukseksi (Enhanced Capital Requirement, ECR), lasketaan siten, että se kattaa olemassa olevasta liiketoiminnasta johtuvat odottamattomat tappiot. Absoluuttinen vähimmäispääomavaatimus, jota kutsutaan vähimmäissolvenssimarginaaliksi (Minimum Solvency Margin, MSM), ei ole tällä hetkellä riskiperusteinen, mutta BMA aikoo muuttaa sitä ja soveltaa ECR:n osalta kaikkiin henkivakuutusyrityksiin 25 prosentin alarajaa 1 päivästä tammikuuta 2017. BMA aikoo ottaa nämä lakisääteiset pääoma- ja ylijäämävaatimukset käyttöön vuoden 2015 lopusta lähtien kaikkien luokkien vakuutuksenantajien osalta kytkösyrityksiä ja tiettyä tarkoitusta varten perustettuja vakuutusyrityksiä (special purpose insurers) lukuun ottamatta. Mallien osalta vakuutusyritykset voivat käyttää vakiomallia tai sisäistä mallia.

(12) Hallinnosta todetaan, että Bermudan vakavaraisuusjärjestelyssä edellytetään, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksillä on toimiva hallintojärjestelmä, jossa määrätään niille selkeä organisaatiorakenne, vaatimukset, joilla varmistetaan yritysten toiminnasta tosiasiallisesti vastaavien henkilöiden sopivuus ja luotettavuus, sekä tehokkaat prosessit, joilla siirretään tietoja yrityksen sisällä ja välitetään tietoja BMA:lle. Lisäksi BMA tosiasiallisesti valvoo ulkoistettuja toimintoja ja toimia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

([2]) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

(13) BSCR:ssä edellytetään myös, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ja -ryhmät pitävät yllä riskienhallintatoimintoa, sääntöjen noudattamista valvovaa (compliance) toimintoa, sisäisen tarkastuksen toimintoa ja aktuaaritoimintoa. BSCR:ssä vaaditaan riskienhallintajärjestelmää, jolla pystytään tunnistamaan, mittaamaan, valvomaan ja hallitsemaan riskejä ja raportoimaan niistä, sekä tehokasta sisäisen valvonnan järjestelmää.

(14) Bermudassa voimassa olevassa järjestelyssä vaaditaan, että muutokset, jotka koskevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten tai -ryhmien liiketoimintapolitiikkaa tai johtoa tai tällaisissa yrityksissä tai ryhmissä olevia määräomistusyhteyksiä, ovat yhdenmukaisia vakaan ja järkevän johtamisen kanssa. BMA:lle ilmoitetaan erityisesti hankinnoista, liiketoimintasuunnitelman muutoksista tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten tai vakuutusyritysryhmien määräomistusyhteyksissä tapahtuvista muutoksista, jolloin BMA voi aiheellisissa tapauksissa määrätä asianmukaisia seuraamuksia, kuten kieltää hankinnan. Säädökseen sisältyy sääntöjä, joilla lisätään osakkeenomistajien velvollisuuksia ilmoittaa osakkeiden luovutuksesta julkisille tai yksityisille yrityksille.

(15) Läpinäkyvyydestä todetaan, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien on annettava BMA:lle kaikki valvontaan tarvittavat tiedot ja julkaistava vähintään vuosittain kertomus vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan. Julkistettavien laadullisten ja määrällisten tietojen on oltava tyypiltään direktiivin 2009/138/EY mukaisia. Vaatimukset, jotka koskevat vakuutuksenantajien ja ryhmien kertomuksen julkaisemista, vastaavat suurelta osin direktiivin 2009/138/EY säännöksiä. Poikkeuksia voidaan myöntää, jos julkistaminen voisi aiheuttaa kilpailuhaittaa yrityksille. Bermudan sääntöjen nojalla kuitenkin myös tällaisissa tapauksissa julkistetaan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevat oleelliset tiedot.

(16) Salassapitovelvollisuudesta, yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta todetaan, että Bermudassa voimassa olevassa järjestelyssä asetetaan salassapitovelvollisuudet kaikille henkilöille, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet BMA:n palveluksessa, mukaan luettuina tilintarkastajat ja asiantuntijat, jotka toimivat tai ovat toimineet BMA:n lukuun. Näissä velvollisuuksissa määrätään myös, ettei luottamuksellisia tietoja saa ilmaista muulla tavoin kuin koosteena tai tiivistelmänä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn. Lisäksi BMA käyttää muilta valvontaviranomaisilta saatuja luottamuksellisia tietoja ainoastaan tehtäviensä suorittamiseen sekä laissa säädettyihin tarkoituksiin. Bermudassa voimassa olevassa järjestelyssä edellytetään myös, että jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys asetetaan konkurssiin tai pakolliseen likvidaatiomenettelyyn, luottamukselliset tiedot, jotka eivät koske yrityksen pelastamisessa mukana olevia kolmansia osapuolia, ovat luovutettavissa. BMA voi vaihtaa toiselta valvontaviranomaiselta saamiaan luottamuksellisia tietoja Bermudassa salassapitovelvollisuuksien piiriin kuuluvien viranomaisten, elinten tai henkilöiden kanssa ainoastaan tiedot antaneen valvontaviranomaisen nimenomaisella luvalla. Se on allekirjoittanut yhteisymmärryspöytäkirjat kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön (International Association of Insurance Supervisors) ja unionin kaikkien jäsenvaltioiden kanssa erityisesti luottamuksellisten tietojen vaihdosta kansainvälisen yhteistyön koordinoimiseksi.

(17) BMA:n päätöksen vaikutuksista todetaan, että BMA:lla ja muilla Bermudan viranomaisilla, joiden tehtävänä on varmistaa finanssimarkkinoiden moitteeton toiminta, on valmiudet arvioida, miten päätökset vaikuttavat rahoitusvakauteen maailmanlaajuisesti ja erityisesti kriisitilanteissa, sekä ottaa huomioon päätösten mahdolliset myötäsykliset vaikutukset silloin, kun finanssimarkkinoiden kehitys on poikkeuksellista. Edellä mainittujen viranomaisten välillä järjestetään Bermudassa voimassa olevan järjestelyn mukaisesti säännöllisiä kokouksia, joiden tarkoituksena on tietojen vaihto rahoitusvakautta uhkaavista riskeistä sekä toimien koordinointi. Vastaavaa toimintaa harjoitetaan kansainvälisellä tasolla, kun Bermudan viranomaiset vaihtavat tietoja rahoitusvakautta koskevista asioista esimerkiksi unionin jäsenvaltioiden valvontakollegioiden ja EVLEVin kanssa.

(18) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 378 ja 380 artiklassa vahvistetaan myös erityiset vastaavuusperusteet, jotka koskevat jälleenvakuutustoimintaa ja ryhmävalvontaa.

(19) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 378 artiklan mukaisista jälleenvakuutusta koskevista erityisperusteista todetaan, että jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen vaaditaan BMA:n antama ennakkolupa.

(20) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 380 artiklan mukaisista ryhmävalvontaa koskevista erityisperusteista todetaan, että BMA:lla on toimivalta päättää, mitkä yritykset kuuluvat ryhmävalvonnan piiriin, sekä valvoa ryhmään kuuluvia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä. BMA valvoo kaikkia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, joissa direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty osakasyritys käyttää määräävää tai merkittävää vaikutusvaltaa.

(21) BMA kykenee arvioimaan ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten riskiprofiilin, taloudellisen aseman ja vakavaraisuuden sekä ryhmän liiketoimintastrategian.

(22) Raportointia ja kirjanpitoa koskevat säännöt antavat mahdollisuuden valvoa ryhmänsisäisiä liiketoimia ja riskikeskittymiä, joista vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmien on raportoitava vähintään vuosittain.

(23) BMA rajoittaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen oman varallisuuden käyttöä, jos omaa varallisuutta ei voida tehokkaasti käyttää sen osakasyrityksen pääomavaatimuksen kattamiseen, jonka perusteella ryhmän vakavaraisuus lasketaan. Ryhmän vakavaraisuuden laskenta johtaa tuloksiin, jotka vastaavat vähintään direktiivin 2009/138/EY 230 ja 233 artiklassa vahvistettujen laskentamenetelmien antamia tuloksia. Omaa varallisuutta ei lasketa kahta kertaa, ja keskinäisestä rahoituksesta peräisin oleva ryhmän sisäinen pääoma jätetään huomiotta.

(24) Koska Bermudassa voimassa oleva, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä koskeva sääntely- ja valvontajärjestely täyttää kaikki delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 378, 379 ja 380 artiklassa säädetyt perusteet, sen olisi katsottava täyttävän direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 2 kohdassa, 227 artiklan 4 kohdassa ja 260 artiklan 3 kohdassa säädetyt täyttä vastaavuutta koskevat perusteet, lukuun ottamatta kytkösyrityksiä ja tiettyä tarkoitusta varten perustettuja vakuutusyrityksiä (special purpose insurers) koskevia sääntöjä, sillä niihin sovelletaan eri sääntelyjärjestelyä.

(25) Direktiiviä 2009/138/EY sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016. Sen vuoksi Bermudassa voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuus olisi myös myönnettävä kyseisestä päivästä alkaen.

(26) Komission delegoidulla päätöksellä (EU) 2015/2290 [1] myönnettiin tilapäinen vastaavuus Australiassa, Bermudassa, Brasiliassa, Kanadassa, Meksikossa ja Amerikan yhdysvalloissa voimassa oleville vakavaraisuusjärjestelyille. Koska Bermudassa voimassa oleva vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä koskeva vakavaraisuusjärjestely täyttää kaikki vastaavuutta koskevat perusteet, lukuun ottamatta kytkösyrityksiä ja tiettyä tarkoitusta varten perustettuja vakuutusyrityksiä (special purpose insurers) koskevia sääntöjä, oikeusvarmuuden vuoksi mainittua päätöstä on tarpeen muuttaa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Bermudassa voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn, jota sovelletaan sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan, joiden kotipaikka on Bermudassa, katsotaan vastaavan direktiivin 2009/138/EY I osastossa säädettyä järjestelyä, lukuun ottamatta kytkösyrityksiä ja tiettyä tarkoitusta varten perustettuja vakuutusyrityksiä (special purpose insurers) koskevia sääntöjä.

2 artikla

Bermudassa voimassa olevan valvontajärjestelyn, jota sovelletaan sellaisten yritysten vakuutustoimintaan, joiden kotipaikka on Bermudassa, katsotaan vastaavan direktiivin 2009/138/EY I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä, lukuun ottamatta kytkösyrityksiä ja tiettyä tarkoitusta varten perustettuja vakuutusyrityksiä (special purpose insurers) koskevia sääntöjä.

3 artikla

Bermudassa voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn, jota sovelletaan ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvontaan, katsotaan vastaavan direktiivin 2009/138/EY III osastossa säädettyä järjestelyä, lukuun ottamatta kytkösyrityksiä ja tiettyä tarkoitusta varten perustettuja vakuutusyrityksiä (special purpose insurers) koskevia sääntöjä.

[1] Komission delegoitu päätös (EU) 2015/2290, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2015, Australiassa, Bermudassa, Brasiliassa, Kanadassa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa voimassa olevien ja näissä maissa kotipaikkaa pitäviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavien vakavaraisuusjärjestelyjen tilapäisestä vastaavuudesta (EUVL L 323, 9.12.2015, s. 22).

4 artikla

Muutetaan Australiassa, Bermudassa, Brasiliassa, Kanadassa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa voimassa olevien ja näissä maissa kotipaikkaa pitäviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavien vakavaraisuusjärjestelyjen tilapäisestä vastaavuudesta annettu komission delegoitu päätös (EU) 2015/2290 seuraavasti:

1) Korvataan otsikko seuraavasti:

"Komission delegoitu päätös (EU) 2015/2290, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2015, Australiassa, Brasiliassa, Kanadassa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa voimassa olevien ja näissä maissa kotipaikkaa pitäviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavien vakavaraisuusjärjestelyjen tilapäisestä vastaavuudesta";

2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Vakavaraisuusjärjestelyjen, jotka ovat voimassa Australiassa, Brasiliassa, Kanadassa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa ja joita sovelletaan näissä maissa kotipaikkaa pitäviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, katsotaan tilapäisesti vastaavan direktiivin 2009/138/EY I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä."

5 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) 2016/310,

annettu 26 päivänä marraskuuta 2015,

Japanissa voimassa olevan, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY säädetyn järjestelyn kanssa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY [1] (Solvenssi II) ja erityisesti sen 172 artiklan 4 kohdan ja 227 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivillä 2009/138/EY perustetaan riskiperusteinen vakavaraisuusjärjestely vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä varten unionissa. Direktiiviä 2009/138/EY aletaan soveltaa unionissa toimiviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin täysimittaisesti 1 päivänä tammikuuta 2016.

(2) Direktiivin 2009/138/EY 311 artiklan mukaisesti komissio voi hyväksyä kyseisessä direktiivissä tarkoitettuja delegoituja säädöksiä myös ennen sen soveltamispäivää.

(3) Direktiivin 2009/138/EY 172 artikla koskee sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettavan, kolmannen maan tai lainkäyttöalueen vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuutta, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa. Vastaavuuden vahvistaminen mahdollistaa sen, että kyseisessä kolmannessa maassa kotipaikkaa pitävien yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia voidaan käsitellä samalla tavoin kuin mainitun direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneiden yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia.

(4) Direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 4 kohdassa säädetään määräaikaisen väliaikaisen vastaavuuden vahvistamisesta sellaisten kolmansien maiden tai lainkäyttöalueiden osalta, joiden jälleenvakuutusalan vakavaraisuusjärjestelyt täyttävät tietyt perusteet. Väliaikainen vastaavuus on voimassa 31 päivään joulukuuta 2020 asti, ja sen voimassaoloa voidaan jatkaa enintään yhdellä vuodella, kuten 172 artiklan 5 kohdassa säädetään.

(5) Direktiivin 2009/138/EY 227 artiklassa säädetään vastaavuuden vahvistamisesta kolmansien maiden sellaisten vakuutusyritysten osalta, jotka kuuluvat unionissa kotipaikkaa pitäviin ryhmiin. Vastaavuuden vahvistaminen mahdollistaa sen, että kun tällaiset ryhmät käyttävät raportoinnissaan konsolidointimenetelmänä vähentämistä ja yhteenlaskemista, ne voivat ryhmän vakavaraisuusvaatimusta ja hyväksyttävää omaa varallisuutta laskiessaan ottaa huomioon kolmannen maan sääntöjen mukaan lasketut pääomavaatimukset ja käytettävissä olevan pääoman (oman varallisuuden) sen sijaan, että ne laskettaisiin direktiivin 2009/138/EY perusteella.

(6) Direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 5 kohdassa säädetään määräaikaisen tilapäisen vastaavuuden vahvistamisesta sellaisten kolmansien maiden tai lainkäyttöalueiden osalta, joiden vakuutusalan vakavaraisuusjärjestelyt täyttävät tietyt perusteet. Tilapäisen vastaavuuden vahvistaminen on voimassa kymmenen vuotta, ja se on uusittavissa.

(7) Väliaikaisen vastaavuuden arvioimisessa direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 4 kohdan nojalla ja tilapäisen vastaavuuden arvioimisessa 227 artiklan 5 kohdan nojalla on sovellettava useita perusteita. Kyseisiin perusteisiin sisältyy tiettyjä yhteisiä vaatimuksia, jotka koskevat erityisesti käytössä olevia vakavaraisuusjärjestelyjä sekä valvojan valtuuksia, resursseja ja tehtäviä. Muut perusteet, etenkin edistymiseen kohti täyttä vastaavuutta, tietojen vaihtoon valvontaviranomaisten kanssa ja salassapitovelvollisuuteen liittyvät perusteet, ovat kyseisille kahdelle vastaavuustyypille erilaiset.

[1] EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

(8) Japanin vakavaraisuusjärjestelystä säädetään vakuutusyhtiölaissa ja vakuutusyhtiöasetuksessa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuonna 2010. Vakuutusyritysten hyväksymistä varten on olemassa kattava lupamenettely. Jälleenvakuutustoiminnan harjoittamiseen tarvitaan Japanissa vahinkovakuutuslupa. Hallintoon, riskienhallintaan ja tietojen julkistamiseen liittyvistä vaatimuksista määrätään osittain Japanin finanssivalvontaviraston (Japan Financial Services Agency, JFSA) laatimissa valvonnan suuntaviivoissa. Valvonnan suuntaviivat eivät ole oikeudellisesti sitovia, mutta JFSA valvoo niitä tiiviisti ja sillä on valtuudet määrätä tarvittaessa korjaavia toimia.

(9) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EVLEV) antoi maaliskuussa 2015 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ([1]) 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiolle lausunnon Japanissa voimassa olevasta, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavasta sääntely- ja valvontajärjestelmästä. Tämän jälkeen EVLEV on avustanut komissiota myös direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 5 kohdan mukaisessa Japanin vakuutusalan arvioinnissa. Komissio on tukeutunut arvioinnissaan EVLEVin antamiin tietoihin.

(10) Japanissa toimii riippumaton vakuutusvalvoja JFSA, jolla on tarvittavat valtuudet ja resurssit tehtäviensä suorittamiseen. Vuonna 2013 JFSA:ssa työskenteli noin 100 toimihenkilöä kokoaikaisesti vakuutusvalvonnassa, ja muualta organisaatiosta oli saatavilla lisävahvuutta. Tutkintavaltuuksiin sisältyvät paikalla tehtävät tarkastukset, ja seuraamuksiin voi kuulua hallinnollisia määräyksiä, joilla voidaan muun muassa peruuttaa toimilupa ja määrätä yksittäisiä seuraamuksia. JFSA voi myös toimittaa tiedostoja syyttäjille.

(11) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava kattavat raportit JFSA:lle, jolla on laajat valtuudet tehdä uudelleenjärjestelyjä vaikeuksissa olevissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä tai asettaa ne selvitystilaan; JFSA on käyttänyt näitä valtuuksia tehokkaasti viime vuosikymmeninä useissa henkivakuutusyrityksissä, jotka ovat olleet vakavissa vaikeuksissa.

(12) JFSA on sopinut useista yhteistyöjärjestelyistä muiden valvojien kanssa kaikkialla maailmassa. Vuodesta 2011 se on ollut osapuoli kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön (International Association of Insurance Supervisors) monenvälisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa, joka koskee valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa. Sillä on useita kahden- tai monenvälisiä yhteistyösopimuksia muiden valvojien kanssa, myös useiden unionissa toimivien valvojien kanssa.

(13) JFSA:n henkilöstöön sovelletaan tiukkoja salassapitovelvollisuuksia. JFSA:n säännöt ja käytännöt suojaavat riittävästi ulkomaisten valvojien toimittamia luottamuksellisia tietoja. Koko JFSA:n nykyisen tai entisen henkilöstön on säilytettävä luottamuksellisina kaikki tiedot, jotka he ovat saaneet tehtäviään suorittaessaan. Luvaton paljastaminen voi johtaa kurinpidollisiin seuraamuksiin, rikostutkintaan ja rankaisemiseen. Ulkomaisilta valvojilta saatuja, luottamuksellisiksi merkittyjä tietoja käsitellään luottamuksellisina, ja niitä käytetään ainoastaan ulkomaisen valvojan kanssa määritettyyn tarkoitukseen.

(14) Henki- ja vahinkovakuutusyritysten varat arvostetaan Japanin tunnustamien yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti. Useimmat, joskaan eivät kaikki, varat arvostetaan käypään arvoon. Joissakin tapauksissa jotkin varojen luokat (kuten joukkovelkakirjat ja lainat) arvostetaan kirjanpitoarvoon. Kun varat arvostetaan hankintamenoon, useimmat realisoitumattomat voitot ja tappiot otetaan huomioon käytettävissä olevien omien varojen määrittämisessä. Henki- ja pitkän aikavälin vahinkovakuutusten vakuutustekninen vastuuvelka diskontataan. JFSA määrittää määräajoin vakuutusteknisen vastuuvelan diskonttaamisessa käytettävän diskonttokoron. Sopimuksen tekemisen päivämäärästä alkaen vakuutustekninen vastuuvelka voidaan arvioida uudelleen ainoastaan ylöspäin (sitä ei koskaan arvioida sopimuksen päivämääränä arvioitua arvoa alhaisemmaksi). Näin ollen markkina- ja muuta kehitystä, joka johtaisi vakuutusteknisen vastuuvelan alenemiseen (kuten korkotason nousu), ei oteta huomioon. Vakuutusyritysten on myös analysoitava tulevaa kassavirtaa kunakin tilikautena vakuutusteknisen vastuuvelan asianmukaisuuden kannalta ja tarvittaessa koottava lisävarantoja.

(15) Sekä henki- että vahinkovakuutusyritysten osalta valvontaviranomaisten toimet voidaan ottaa käyttöön kolmen eri kynnysarvon perusteella, jotka määritellään erilaisiksi ”solvenssimarginaalin suhdeluvuiksi” (Solvency Margin Ratios, SRM) ja ilmaistaan suhdelukuna, joka saadaan jakamalla kaksinkertaiset omat varat ”kokonaisriskin” pääomavaatimuksella. ”Kokonaisriski” kattaa vakuutusriskit, korko- ja markkinariskit, operatiivisen riskin ja katastrofiriskin. Katastrofiriskin ja vähimmäistakuuriskin osalta voidaan käyttää sisäisiä malleja. JFSA:lla on valtuudet määrätä tiettyjä korjaavia toimia, vaikka ylintä valvontatoimien raja-arvoa (SRM yli 200 prosenttia) ei rikota; se voi esimerkiksi vaatia vakuutusyrityksiä toteuttamaan korjaavia toimenpiteitä kannattavuuden,

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

luottoriskin, vakauden tai maksuvalmiusriskin osalta. Jos SRM on alle 0 prosenttia, JFSA voi keskeyttää liiketoiminnan kokonaan tai osittain.

(16) Japanilaisia vakuutusyrityksiä vaaditaan hallinnoimaan riskejä yksilöllisesti ja kokonaisvaltaisesti yrityksen riskinhallintasuunnitelman avulla. Vakuutusyrityksiä vaaditaan toteuttamaan asianmukaista riskienhallintaa järjestelmällisesti ja kattavasti. Tällä tarkoitetaan sen selvittämistä, tiedostetaanko relevantit riskit, ovatko riskien määrittämiseen liittyvät vaatimukset objektiivisia ja asianmukaisia, onko tuleva pääoma riittävä keskipitkän ja pitkän aikavälin liiketoimintastrategian kannalta ja millainen liiketoimintaympäristö on. JFSA edellyttää myös, että vakuutusyritykset suorittavat oman riskien ja vakavaraisuuden arvioinnin ja raportoivat sen tuloksista ylimmälle johdolle.

(17) Japanilaisilla vakuutusyrityksillä on lakisääteinen velvollisuus toimittaa JFSA:lle liiketoimintakertomus puolivuosittain ja vuosittain. Lisäksi vakuutusyritysten on laadittava vuosittain tiettyjä selventäviä asiakirjoja ja pidettävä ne julkisesti saatavilla päätoimipaikassaan.

(18) Japanin vakavaraisuusjärjestely kehittyy koko ajan. Ryhmiä koskevat vakavaraisuusvaatimukset otettiin käyttöön vuonna 2010. Sen jälkeen, kun EVLEV aloitti Japanin valvontajärjestelmän vastaavuuden arvioinnin suhteessa direktiivin 2009/138/EY 172 artiklaan vuonna 2011, Japani on käynnistänyt uudistuksia, jotka parantavat sen vakavaraisuusjärjestelyä. Vuosina 2011, 2012 ja 2014 laadittiin useita taseiden taloudelliseen arviointiin perustuvia raportteja ja tehtiin kenttätestejä. Harkittavana olevat muutokset antavat aihetta uskoa, että Japanin vakavaraisuusjärjestelyn tuleva kehitys lisää sen vastaavuutta direktiivin 2009/138/EY vaatimusten kanssa.

(19) Tämän arvioinnin jälkeen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavan Japanin vakavaraisuusjärjestelyn olisi katsottava täyttävän direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 4 kohdassa säädettyä väliaikaista vastaavuutta ja direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 5 kohdassa säädettyä tilapäistä vastaavuutta koskevat vaatimukset.

(20) Tässä päätöksessä määritetyn väliaikaisen vastaavuuden voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020 direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

(21) Tässä päätöksessä määritetyn tilapäisen vastaavuuden voimassaoloajan olisi oltava kymmenen vuotta direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Japanissa voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn, jota sovelletaan sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan, joiden kotipaikka on Japanissa ja joihin sovelletaan vakuutusyhtiölakia, katsotaan väliaikaisesti vastaavan direktiivin 2009/138/EY I osastossa säädettyä järjestelyä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun väliaikaisen vastaavuuden voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020.

2 artikla

Japanissa voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn, jota sovelletaan sellaisten yritysten vakuutustoimintaan, joiden kotipaikka on Japanissa ja joihin sovelletaan vakuutusyhtiölakia, katsotaan tilapäisesti vastaavan direktiivin 2009/138/EY I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu tilapäinen vastaavuus myönnetään kymmenen vuoden ajaksi 1 päivästä tammikuuta 2016.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI